

A dramatic scene of Jesus Christ with long hair and a beard, wearing a brown robe, standing and addressing a large crowd of people. The crowd is seated on the ground in a stone-walled courtyard or street. The lighting is warm and golden, suggesting late afternoon or early morning. The text is overlaid in white on the image.

คำสอน

ของ

พระเยซู

Wes Eby

**คำสอน
ของ
พระเยซู**

J. Wes Eby

สิ่งตีพิมพ์ฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อจุดประสงค์ด้านการศึกษาโดยเฉพาะ เนื้อหาภายในหนังสืออาจนำไปเผยแพร่ในรูปสิ่งพิมพ์หรือรูปอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ตราบดที่สิ่งตีพิมพ์ฉบับเหล่านี้บรรจุกำบอกกล่าวและคำประกาศความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ข้างล่างนี้

ท่านอาจแปล ตัดแปลง หรือปรับเปลี่ยนตัวอย่างและแหล่งข้อมูลในการสอนเพื่อทำให้นี้อ่านสอดคล้องกับวัฒนธรรมของนักศึกษา

ท่านไม่สามารถจำหน่ายสิ่งตีพิมพ์นี้ไม่ว่าในรูปแบบใดก็ตาม (เว้นแต่เพื่อให้ได้คืนมาซึ่งค่าใช้จ่ายขั้นต่ำสำหรับการจัดพิมพ์ซ้ำหรือการเผยแพร่เท่านั้น) โดยไม่ได้รับอนุญาตอย่างเป็นทางการเป็นลายลักษณ์อักษรจากแผนกพัฒนาผู้รับใช้สากล คริสตจักรนาซาเรน ซึ่งจัดพิมพ์ต้นฉบับภาษาอังกฤษด้วยชื่อเรื่องนี้

The Teachings of Jesus

Copyright © 2003 Beacon Hill Press of Kansas City

สารบัญ

1. พระเยซูทรงสอนด้วยคำอุปมา	1
2. พระเยซูทรงสอนเกี่ยวกับความรักของพระเจ้า.	7
3. พระเยซูสอนเกี่ยวกับการฟัง	15
4. พระเยซูสอนเกี่ยวกับเงิน	21
5. พระเยซูทรงสอนเกี่ยวกับผลตอบแทน.	27
6. พระเยซูสอนเกี่ยวกับการรักเพื่อนบ้าน.	35
7. พระเยซูทรงสอนเกี่ยวกับการอธิษฐาน.	41
8. พระเยซูสอนเกี่ยวกับความต่อมใจ	47
9. พระเยซูทรงสอนเกี่ยวกับการเป็นสาวก	55
10. พระเยซูสอนเกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้า.	61
11. พระเยซูสอนเกี่ยวกับการเชื่อฟัง	67
12. พระเยซูสอนเกี่ยวกับการวางแผนเพื่อนิรันดร์	75

1

พระเยซูทรงสอนด้วยคำอุปมา

พระเยซูตรัสตอบว่า “คำสอนของเราไม่ใช่ของเราเอง แต่มาจากพระองค์ผู้ทรงส่งเรามา...” ยอห์น 7:16

มัทธิว 13:10-17, 51-52

พระเยซูเป็นครูสอนที่ยิ่งใหญ่ พระองค์ทรงสอนประชาชนเมื่อทรงดำเนินอยู่ในโลกนี้บ่อยครั้งพระองค์ทรงสอนโดยการเล่าเรื่อง โดยที่เรื่องราวเหล่านั้นมักจะเกี่ยวข้องกับคนและสัตว์หลายชนิด เรื่องที่ใช้ในการสอนมักจะมาจากเรื่องราวการดำเนินชีวิตประจำวันของมนุษย์ เรื่องราวเหล่านี้เรียกว่าคำอุปมา ในพระคัมภีร์ตอนนี้เราจะเรียนบางอย่างเกี่ยวกับคำสอนของพระเยซู ที่เรียกว่าคำอุปมา

1. พระเยซูทรงใช้คำอุปมาในการสอนเพื่อให้ประชาชนเข้าใจ เรื่องของแผ่นดินของพระเจ้า (มัทธิว 13:10-17)

วันหนึ่งสาวกของพระองค์มาหาพระองค์ พวกเขาถามพระเยซูว่าทำไมพระองค์ทรงใช้คำอุปมาในการสอน พระเยซูตรัสว่าคำอุปมานั้นช่วยให้ประชาชนเข้าใจเรื่องแผ่นดินสวรรค์ พระเยซูได้อ้างอิงถึงพระธรรมอิสยาห์ให้กับสาวกฟังว่า อิสยาห์ซึ่งเป็นผู้เผยพระวจนะในพระคัมภีร์เดิมได้กล่าวไว้ว่า ประชาชนเหล่านั้นที่ได้ยินและได้เห็น แต่บางคนจะไม่เข้าใจ

พระเยซูรู้ว่าประชาชนชอบที่จะฟังเรื่องที่พระองค์เล่าให้เขาฟัง พระองค์รู้ว่าประชาชนจะจดจำเรื่องเล่าได้ดี พวกเขาจดจำเรื่องราวชีวิตประจำวันของเขาได้ดี พระองค์ทรงรู้ว่าประชาชนสามารถเข้าใจบทเรียนที่พระองค์สอนในเรื่องนั้นๆ ได้

วันนี้ เราเข้าใจเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตประจำวันของเราทุกวันได้ เราสามารถเข้าใจเรื่องความทิวของเด็กๆ ได้ถ้าเราเคยรู้สึกทิวมาก่อน เราสามารถเข้าใจเรื่องราวเกี่ยวกับการหว่านเมล็ดพืชได้ถ้าเราเคยเพาะปลูกเมล็ดพืช

วันนี้ เราจะได้สนุกกับเรื่องราวเหล่านี้ด้วย และเรายังจะจดจำเรื่องเหล่านี้และเรื่องเหล่านี้ก็จะช่วยเราเรียนรู้ว่าเราควรจะทำอะไร หรือไม่ควรทำอะไร คำอุปมาในพระคัมภีร์สามารถช่วยเราในการเรียนรู้เกี่ยวกับ

2. พระเยซูทรงใช้คำอุปมาเพื่อสั่งสอนสาวกของพระองค์ (มัทธิว 13:51)

พระเยซูสั่งสอนสาวกของพระองค์เพื่อให้พวกเขาออกไปเป็นครู พระองค์ต้องการให้พวกเขาสอนประชาชน พระองค์ต้องการให้พวกเขาจำเรื่อง

ราวเกี่ยวกับพระเจ้า พระองค์ต้องการให้พวกเขาเข้าใจเกี่ยวกับการสอนของพระองค์ พระเยซูทรงใช้คำอุปมาเพื่อช่วยสาวกของพระองค์เข้าใจในสิ่งที่พระองค์ทรงสอน

พระเยซูรู้ว่าสาวกของพระองค์จะสอนได้ดีขึ้นถ้าพวกเขาเข้าใจสิ่งที่พระองค์ทรงสอน สาวกของพระองค์รู้ว่าพระเยซูจะอธิบายให้พวกเขาเกี่ยวกับคำอุปมานั้น พระเยซูมักจะอธิบายให้พวกเขาฟังในสิ่งที่พวกเขาไม่เข้าใจ พวกเขาไม่กลัวที่จะถามพระองค์ในสิ่งที่พวกเขาไม่เข้าใจ

วันนี้ เราจะเรียนเกี่ยวกับพระเจ้าและพระบุตรของพระองค์คือ พระเยซูคริสต์ คริสตจักรและ ครูของคุณต้องการให้คุณรู้จักเกี่ยวกับพระเจ้าและพระเยซูคริสต์ คุณจำเป็นต้องถามครูของคุณเกี่ยวกับสิ่งที่你不เข้าใจ ครูของคุณจะดีใจมากที่ได้ช่วยคุณ ครูของคุณจะอธิบายในสิ่งที่你不รู้

พระเยซูต้องการให้สาวกของพระองค์แบ่งปันในสิ่งที่พระองค์ทรงสอนพวกเขา (มัทธิว 13:52)

พระเยซูตรัสว่าครูทุกคนเป็นเหมือนบุคคลที่เป็นเจ้าของบ้าน เจ้าของบ้านไม่สามารถซ่อนทุกสิ่งที่เป็นของตน ทุกสิ่งที่เป็นของเขาในบ้านก็เพื่อให้คนเข้าไปชมและใช้สอย เขามีสิ่งของที่เป็นทั้งของเก่าและของใหม่ บางอย่างก็เป็นทรัพย์สินที่มีค่าสำหรับเจ้าของ แต่เขาไม่ได้เก็บของที่มีค่าไว้สำหรับตัวเขาเอง เขาแบ่งปันสิ่งเหล่านั้นให้กับคนอื่น ๆ ด้วย

พระเยซูตรัสว่าคนที่เป็นครูจะต้องแบ่งปันสิ่งที่เขาได้เรียนมา ครูจะต้องแบ่งปันในสิ่งที่เขารู้ เขาต้องแบ่งปันสิ่งที่ใหม่และสิ่งที่เก่า สิ่งที่เขาสอนมาจากพระคัมภีร์ใหม่และพระคัมภีร์เดิม พระคัมภีร์เดิมไปด้วยสิ่งที่มีคุณค่าจากพระเจ้า ครูจะต้องแบ่งปันสิ่งที่มีค่าเหล่านี้ให้กับผู้อื่น

วันนี้ เราสามารถเป็นเหมือนสาวกของพระเยซูได้ เราสามารถเรียนรู้ได้จากครู พวกเขาจะสอนเราให้เรียนรู้เกี่ยวกับพระเจ้าและพระเยซูคริสต์

พวกเขาจะสอนให้เราเรียนรู้ว่าพระคำของพระเจ้าพูดว่าอะไร สิ่งที่เราเรียนรู้มันเป็นสิ่งที่สำคัญ ดังนั้นเราจึงต้องแบ่งปันในสิ่งที่เรารู้ให้กับคนอื่นด้วย

สรุป

พระเยซูทรงสอนสาวกของพระองค์ในหลายสิ่ง เมื่อพระองค์ทรงสอน พระองค์จะทรงใช้คำอุปมาในการสอน คำอุปมาจะช่วยให้ประชาชนเข้าใจในสิ่งที่พระองค์ทรงสอน คำอุปมาช่วยพวกเขาให้เข้าใจถึงเรื่องแผ่นดินสวรรค์ของพระเจ้า

วันนี้เราเรียนรู้จากครูของเรา เขาจะสอนเราให้เรียนรู้เกี่ยวกับพระเจ้า และพระเยซูคริสต์ เราสามารถถามเขาได้ในสิ่งที่เราไม่รู้ และเราควรแบ่งปันในสิ่งที่เราเรียนให้กับผู้อื่นด้วย พระคำของพระเจ้าเป็นทรัพย์สมบัติที่มีคุณค่า เราต้องการที่จะแบ่งปันสิ่งมีค่านี้ให้กับผู้อื่นด้วย

คำถาม (จงเติมคำในช่องว่าง)

1. พระเยซูทรงใช้เรื่องราวหรือ _____ เมื่อพระองค์ทรงสอน
2. พระเยซูใช้คำอุปมาเพื่อช่วยประชาชนเข้าใจถึงเรื่อง _____
3. พระเยซูรู้ว่าสาวกของพระองค์สามารถเข้าใจ _____ ที่พระองค์ทรงสอนได้

4. วันนี้ ผู้เรียนสามารถ _____ กับเรื่องราวและสามารถ _____ เรื่องราวนั้นได้
5. พระเยซูมักจะใช้คำอุปมาเพื่อ _____ สาวกของพระองค์
6. พระเยซูทรง _____ ถึงสิ่งที่สาวกของพระองค์ไม่เข้าใจ
7. พระเยซูต้องการให้สาวกของพระองค์ _____ สิ่งที่พระองค์ทรงสอนเขาให้กับผู้อื่น
8. พระคัมภีร์เป็น _____ จากพระเจ้า

คำถามเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดความคิดและเพื่อการอภิปราย

1. คุณคิดว่าเรื่องราวและคำอุปมาสามารถช่วยให้คุณให้เข้าใจได้หรือไม่
2. คำอุปมาสามารถช่วยเปลี่ยนแปลงบางอย่างในชีวิตของคุณได้อย่างไร
3. คุณสามารถแบ่งปันหรือสอนเรื่องพระเยซูให้คนอื่นได้อย่างไร
4. คุณเรียนรู้ถึงสิ่งที่มีคุณค่าในพระคัมภีร์หรือไม่ มันคืออะไร คุณได้แบ่งปันเรื่องนี้กับครูและเพื่อนของคุณหรือไม่

ศัพท์สำคัญ

1. คำอุปมา - เป็นเรื่องราวสั้นๆ เกี่ยวกับชีวิตประจำวันซึ่งมีความสำคัญในบทเรียน (พระเยซูมักจะใช้คำอุปมาเมื่อทรงสอนสาวกและประชาชน)
2. การสอน - เป็นสิ่งที่ครูช่วยให้ประชาชนได้เรียนรู้
3. แผ่นดินสวรรค์ - แผ่นดินของพระเจ้า (แผ่นดินสวรรค์ซึ่งรวมถึงคนที่มีความเชื่อและเชื่อฟังพระเจ้า แผ่นดินสวรรค์นั้นไม่เหมือนกับสวรรค์)
4. สาวก - คน 12 คนที่ติดตามพระเยซูเมื่อทรงอยู่ในโลกนี้และช่วยพระเยซูในการทำงานในโลกนี้
5. ผู้เผยพระวจนะ - บุคคลที่พระเจ้าทรงใช้พูดแทนพระองค์ (ผู้เผยพระวจนะจะพูดในสิ่งที่พระเจ้าต้องจะพูดกับประชากรของพระองค์)
6. การหว่านเมล็ดพืช - การเอาเมล็ดใส่ลงในดินและมันก็จะงอกขึ้น
7. สิ่งสอน - การบอกกล่าวหรือแสดงให้เห็นว่าทำสิ่งนั้นได้อย่างไร ช่วยให้ประชาชนเรียนรู้ในการทำสิ่งที่ควรทำ
8. อธิบาย - บอกความหมายของคำหรือสิ่งต่างๆ, สอน, บอกให้คนอื่นได้รู้ถึงสิ่งนั้นๆ
9. แบ่งปัน - การให้, ให้บางสิ่งที่เรามีกับคนอื่น บอกถึงบางสิ่งที่เรารู้ให้กับคนอื่น
10. สิ่งที่มีค่า - สิ่งที่คุณครอบครองและรักสิ่งนั้นมาก และมีความสำคัญมากสำหรับประชาชน

2

พระเยซูทรงสอนเกี่ยวกับความรัก ของพระเจ้า

“เพราะบุตรชายคนหนึ่งของเราคอนี้ได้ตายไปแล้ว และ
กลับเป็นขึ้นมามีอีก เขาหายไปแล้วได้พบกันอีก.....”
ลูกา 15:24

วันหนึ่ง พระเยซูทรงใช้คำอุปมาสามเรื่อง ทั้งสามเรื่องนี้เกี่ยวกับสิ่งของที่
สูญหายไป คือ แกะ เหยี่ยว และบุตรชาย ทั้งสามสิ่งที่ยูสูญหายไปก็ได้อกลับคืนมา
คำอุปมาเหล่านี้สอนเราเกี่ยวกับความชื่นชมยินดีเมื่อสิ่งที่ยูสูญหายไปได้รับกลับ
คืนมา

วันนี้เราจะเรียนคำอุปมาเรื่องบุตรน้อยหลงหาย ผู้ที่เป็นพ่อก็มีความสำคัญ
ที่สุดในเรื่องนี้ พ่อก็มีความรักต่อลูกชายของเขาเหมือนกับที่พระเจ้าทรงรัก
เรา

1. พ่อให้ลูกชายออกจากบ้าน (ลูกา 15:11-16)

เพื่อให้เรามีความเข้าใจในเรื่องนี้มากขึ้นเราจะมาดูเกี่ยวกับกฎหมายของยิว กฎหมายของยิว กล่าวว่า ฝ่ายบุตรต้องเคารพและเชื่อฟังพ่อแม่ กฎหมายได้กำหนดไว้ว่ามรดกและทรัพย์สินจะถูกแบ่งให้กับลูกๆ ได้ก็ต่อเมื่อพ่อเสียชีวิตแล้ว

ในคำอุปมานี้พ่อมีลูกชายสองคน ลูกชายคนหนึ่งได้ขอพ่อให้แบ่งทรัพย์สินเมื่อพ่อยังมีชีวิตอยู่ ลูกชายคนนี้แสดงถึงการไม่เคารพพ่อของเขาเลย และไม่ปฏิบัติตามกฎหมายด้วย

พ่อสามารถลงโทษลูกได้ แต่เขาไม่ได้ทำ พ่อรักลูกของเขามาก เขาว่าเขาไม่สามารถทำให้ลูกชายรักเขาได้ ดังนั้นพ่อจึงให้ลูกออกจากบ้าน และได้แบ่งทรัพย์สินสมบัติที่เป็นส่วนของเขาให้เขาไป เขาปล่อยให้ลูกชายของเขาเป็นอิสระ

พ่อก็ได้รอคอยลูกชายกลับบ้าน เขามีความเสียใจมาก พ่อไม่สามารถทำให้ลูกชายกลับบ้านได้ ลูกได้ตัดสินใจออกจากบ้าน เพราะฉะนั้นลูกชายต้องเป็นคนตัดสินใจเองในการที่จะกลับบ้าน

2. ลูกชายกลับบ้าน (ลูกา 15:17-20)

ลูกชายไม่ได้ดำเนินชีวิตอย่างมีสติ เขาได้ใช้จ่ายเงินทองที่ได้มาจนหมด เขามีความรู้สึกเศร้าเสียใจและทิว ในที่สุดเขาก็ตัดสินใจกลับบ้าน

ลูกชายรู้ว่าเขาได้ใช้เงินที่ได้มาหมดไปแล้ว เขารู้ว่าพ่อจะต้องโกรธเขาแน่นอน เขาอาจได้รับการลงโทษ แต่ไม่ว่าจะมีสถานการณ์อย่างไรเขาก็ต้องการกลับบ้าน ลูกชายตัดสินใจขอการยกโทษจากพ่อ

มีบางเรื่องที่ลูกชายไม่รู้ คือพ่อของเขาได้ยกโทษให้เขาเรียบร้อยแล้ว พ่อได้รอเขากลับมาบ้าน พ่อได้รอลูกชายมาขอโทษพ่อ

พ่อได้วิ่งออกไปหาลูกชาย พ่อไม่ได้ปฏิบัติตามธรรมเนียมของบ้านเมือง ข้อปฏิบัติของบ้านเมืองคือ ผู้ที่อายุน้อยจะต้องเข้ามาหาผู้ที่เป็นผู้ใหญ่กว่า พ่อรอคอยลูกที่เขารักมากและมีความยินดีที่ลูกได้กลับมา

ลูกชายได้เข้ามาหาพ่อและขอการยกโทษให้กับเขา เขาได้กล่าวว่าเขาได้ทำบาปและทำความผิดต่อพ่อของเขา ลูกชายรู้ว่าเขาไม่สมควรที่จะได้ชื่อว่าเป็นลูกของพ่ออีกต่อไป

3. การเฉลิมฉลองในครอบครัว (ลูกา 15:21-24)

พ่อมีความยินดีที่จะยกโทษให้ลูกชาย เขาไม่ได้ทำโทษชายหนุ่มคนนี้ แต่กลับจัดงานเลี้ยงฉลองในการกลับมาของเขา

พ่อได้มอบเสื้อตัวยาวที่สวยงาม แหวน และรองเท้าคูใหม่สำหรับเขาเพื่อเป็นของขวัญที่พิเศษให้กับเขา เสื้อตัวยาวที่สวยงามนั้นแสดงถึงความรักและความมีเกียรติ แหวนนั้นแสดงถึงความสำคัญของลูกชายที่ยังคงเป็นส่วนสำคัญของครอบครัว รองเท้าได้แสดงถึงความเป็นอิสระของลูกชายของเขา

พ่อได้จัดงานเลี้ยงฉลองให้ลูกชาย เขาได้ฆ่าวัวตัวอ้วนพีและนำมาปรุงเป็นอาหาร รวมถึงได้เตรียมอาหารพิเศษอื่นๆ อีกมากมาย มีแขกมากมายมาร่วมฉลองเพราะลูกชายของเขาที่หายไปได้กลับมาบ้าน พ่อของเขากล่าวว่า “สำหรับลูกชายของฉัน.....ที่ตายไปแล้วและกลับคืนมาอีก....(ลูกา 15:24)

สรุป

เรื่องนี้ก็เป็นเหมือนเรื่องราวชีวิตของเรา เราเป็นเหมือนลูกที่หลงหายที่ได้จากพ่อของเขาไป เราหันหลังให้พ่อของเราเมื่อเรามีความบาปและต่อต้านพระองค์ พระเจ้าเป็นเหมือนพ่อ พระองค์รอคอยเราที่จะกลับไปหาพระองค์ เพราะพระองค์ทรงรักเรามาก

พ่อคนนั้นมีความรู้สึกเสียใจมากเมื่อลูกชายออกจากบ้าน แต่เขาดีใจมากเมื่อลูกชายกลับมาบ้าน พ่อมีความชื่นชมยินดีเป็นอย่างมากและได้จัดงานเลี้ยงฉลองที่ยิ่งใหญ่เพื่อต้อนรับลูกชายที่กลับมา พระเจ้าจะทรงเสียพระทัยเมื่อถ้าเราหันหลังให้กับพระองค์ พระองค์ทรงเสียพระทัยเมื่อเราทำบาปและไม่เชื่อฟังพระองค์ และพระองค์ก็ทรงยินดีเมื่อเรากลับมาหาพระองค์ ในสวรรค์ก็มีการให้รางวัลชื่นชมยินดีเมื่อคนบาปหนึ่งคนกลับใจใหม่มาหาพระองค์

พ่อคนนั้นได้ยกโทษให้กับลูกชาย ลูกของเขาก็ร้องขอการอภัยโทษ พ่อก็ได้ให้ของขวัญกับลูกชายของเขา เขารักลูกชายของเขามาก พระเจ้าทรงยกโทษให้กับเราเมื่อเราขอการอภัยโทษจากพระองค์ พระองค์ได้ประทานของขวัญมากมายให้กับลูกของพระองค์ พระเจ้าทรงรักเรามาก พระองค์ทรงรักเราเพราะเราเป็นบุตรของพระองค์

คำถาม : เขียนคำตอบในช่องว่าง

1. พ่อในเรื่องนี้มีลูกชายกี่คน _____
2. ลูกชายคนหนึ่งได้ขอรอะไรจากพ่อ

3. ทำไมเรารู้ว่าลูกชายของเขาไม่ได้เป็นคนที่ฉลาด เขาใช้
จ่าย _____ ทั้งหมด
4. ลูกของเขาได้ตัดสินใจทำอะไร _____

5. เมื่อพ่อมีความยินดีในการกลับมาของลูกชาย เขาได้ทำอะไรเพื่อ
ลูกชายของเขา _____

6. ใครเป็นเหมือนลูกชายที่หลงหายจากเรื่องนี้ _____

7. พระเยซูทรงยกโทษให้กับเราเมื่อไหร่ เมื่อเรา _____

8. ทำไมพระเจ้าจึงยกโทษให้กับเรา เพราะพระองค์ _____

คำถามเพิ่มเติมเพื่อให้มีความคิดและเพื่อการอภิปราย

1. สิ่งของที่มีค่าของคุณเคยหายหรือไม่ คุณมีความรู้สึกอย่างไร
2. คุณเคยละทิ้งพระเจ้ามีชัย ถ้าเคยละทิ้ง เพราะอะไร
3. ทำไมพระเจ้าถึงอภัยโทษให้กับคนบาป
4. คุณต้องการทูลขอให้พระเจ้ายกโทษให้กับคุณมีชัย

ศัพท์สำคัญ

1. **ทรัพย์สิ้น** - ทรัพย์สมบัติ เงินจำนวนมาก
2. **การแบ่ง** - ทำให้เป็นสองส่วนหรือมากกว่า
3. **อิสระ** - การที่เขาสามารถทำในสิ่งที่ถูกต้องตามที่เขาดต้องการ
4. **การตัดสินใจ** - การเลือกทำในสิ่งที่คิดไว้ก่อนแล้ว
5. **การให้อภัย** - การยกโทษให้กับบางคนซึ่งมากจากพระเจ้า ที่พระองค์ทรงกระทำให้คนนั้นเป็นอิสระจากการรู้สึกผิดจากความบาป
6. **การเฉลิมฉลอง** - เป็นช่วงเวลาพิเศษ เป็นช่วงเวลาแห่งความชื่นชมยินดี (ทุกวันนี้ถ้าเราพูดถึงเรื่องการเฉลิมฉลองเรามักจะพูดถึงงานเลี้ยงสังสรรค์ วันหยุดในเทศกาลต่างๆ)

3

พระเยซูสอนเกี่ยวกับการฟัง

“ใครมีหู จงฟังเถิด” มัทธิว 13:9

มัทธิว 13:3-9, 18-23

วันหนึ่ง พระเยซูกำลังสอนอยู่ที่ริมทะเลสาบ คนก็สนใจเพิ่มมากขึ้นๆ ผู้ฟังชนก็อยู่รอบๆ พระเยซู พระเยซูลงไปในเรื่องและนั่งลง ประชาชนก็ฟังเมื่อพระองค์ทรงสอน

ในผู้ฟังชนกลุ่มนี้มีคนหลากหลายประเภท พระเยซูทรงสอนเขาด้วยคำอุปมา ในแต่ละส่วนของคำอุปมาก็มีเรื่องและกลุ่มคนที่แตกต่างกัน

1. คนที่หว่านเมล็ดพืชเป็นคนที่สำคัญมาก (มัทธิว 13:3)

คำอุปมานี้เกี่ยวกับชาวนาผู้หว่านเมล็ดพืช คำอุปมาเรื่องนี้บอกให้เราทราบว่าเกิดอะไรขึ้นกับเมล็ดพืชเหล่านั้น ชาวนานั้นเป็นคนที่สำคัญมาก เขาหว่านเมล็ดพืชลงบนพื้นดิน ต้นไม้จะไม่สามารถเกิดขึ้นได้จนกระทั่งชาวนาได้นำเมล็ดหว่านหรือนำเมล็ดฝังลงในดิน

คริสเตียนก็เปรียบเสมือนชาวนา พระวณะของพระเจ้าก็เปรียบเหมือน เมล็ดพืช คริสเตียนต้องประกาศหรือหว่านพระวณะของพระเจ้าเหมือนกับชาวนาที่หว่านเมล็ดพืช เราจำเป็นต้องบอกกับผู้คนว่าพระเจ้าทรงรักพวกเขา เราต้องบอกพวกเขาว่าจะเป็นคริสเตียนได้อย่างไร

2. ชนิดของดินก็เป็นส่วนที่สำคัญ (มัทธิว 13:4-8, 18-23)

พระเยซูเล่าถึงดินสี่ชนิด พระเยซูได้อธิบายให้กับสาวกของพระองค์ว่า เรื่องนี้หมายความว่าอย่างไร ดินสี่ชนิดก็เปรียบเหมือนคนที่ฟังพระคำของพระเยซูก็มีสี่ชนิดเช่นเดียวกัน เมล็ดพืชเป็นเหมือนพระคำของพระเยซู

ดินชนิดแรกเป็นดินที่อยู่ริมสวน เป็นดินที่แข็ง เมล็ดพืชไม่สามารถตกลงไปในพืชดิน เมล็ดพืชเพียงตกลงและอยู่บนผิวน้ำดินเท่านั้น ดังนั้นเมื่อนกบินมากก็จะกินเมล็ดนั้นเสีย

บางคนก็เป็นเหมือนดินชนิดนี้ พวกเขาไม่ต้องการฟังคำของพระเยซู คนจำพวกนี้ไม่ต้องการเข้าใจถึงสิ่งที่พระเยซูสอน จิตใจและหัวใจของพวกเขาก็แข็งเหมือนดินชนิดนี้ ดังนั้นวิญญาณชั่วจึงมาและนำพระคำของพระเจ้าไปจากเขา

ดินชนิดที่สองเป็นดินที่เหมือนก้อนหิน ดินชนิดดูเหมือนจะเป็นดินดีแต่ มันก็ไม่ดีดังที่คิด บนหน้าดินนั้นเต็มไปด้วยก้อนหิน เมื่อเมล็ดเริ่มเติบโต รากของมันก็ไม่สามารถหยั่งลึกได้เพราะดินเป็นก้อนหิน ลำต้นของมันไม่สามารถอุ้มน้ำไว้ได้ ในที่สุดมันก็ตาย

บางคนก็เป็นเหมือนดินที่เต็มไปด้วยก้อนหิน ผู้คนเหล่านี้เชื่อในพระเยซู เขายินดีที่เขาเป็นคริสเตียน แต่เมื่อเขาตกงาน ลูกของเขาป่วย เมื่อเขาสูญเสียเพื่อน พวกเขาเหล่านี้จะละทิ้งความเชื่อที่มีในพระเยซูคริสต์

ดินชนิดที่สามที่มีหนามและวัชพืชปกคลุม เมื่อเมล็ดเริ่มเติบโต หนามและวัชพืชก็ยับยั้งต้นอ่อนนั้นเสีย ต้นอ่อนนั้นก็ไม่สามารถหาอาหารเพื่อการเติบโตต่อไปได้ และก็จะตายในที่สุด

บางคนก็เป็นเหมือนดินชนิดนี้ พวกเขาเชื่อในพระเยซู เขาทำงานเพื่อพระองค์ พวกเขาตั้งใจที่จะพยายามทำความดี แต่บางครั้งเขายุ่งมากจนไม่มีเวลาอธิษฐานและอ่านพระคัมภีร์ เขาคิดมากเกี่ยวกับหลายสิ่งในชีวิต พวกเขารักเงินและสิ่งที่เงินสามารถซื้อได้ เขาไม่สนใจอาหารฝ่ายจิตวิญญาณ ความต้องการในชีวิตก็ครอบงำพวกเขา ในไม่ช้าเขาก็ตายฝ่ายจิตวิญญาณ

ดินชนิดที่สี่ซึ่งเป็นดินดี ซึ่งเป็นดินที่ไม่แข็งและไม่มีการกีดกัน ดินชนิดนี้ไม่มีหนามหรือวัชพืช พืชจึงสามารถเติบโตได้ ชาวนาาก็จะมีทุ่งนาที่สวยงามและมีผลผลิตที่ดี

คนที่เหมือนดินชนิดนี้ เขาฟังในสิ่งที่พระเยซูพูด เขาเชื่อในพระองค์และเชื่อฟังในสิ่งที่พระเยซูสอน เขาอธิษฐานและอ่านพระคัมภีร์ พวกเขาช่วยผู้อื่นให้มีความเชื่อในพระเยซูคริสต์และช่วยผู้อื่นให้เข้าส่วนในแผ่นดินสวรรค์ พวกเขามีทุ่งนาแห่งประชากรของพระเจ้าที่เกิดผล

3. พระเยซูคริสต์สอนว่าเราจำเป็นต้องเป็นผู้ฟังที่ดี (มัทธิว 13:9)

พระเยซูตรัสว่า “ใครมีหู ก็จงฟังเถิด” (9) พระเยซูหมายถึงเราจะต้องฟังและเชื่อฟังในพระองค์ เราต้องตัดสินใจว่าเราจะเป็นคนประเภทไหน ไม่มีใครที่จะตัดสินใจแทนเราได้ เราต้องตัดสินใจด้วยตัวเราเอง เราจำเป็นต้องขอพระเจ้าที่จะช่วยให้เราเป็นเหมือนดินที่ดี

เราจำเป็นต้องเป็นผู้ฟังที่ดีตลอดเวลา เราต้องฟังศิษยาภิบาลของเราเอง เราต้องฟังครูที่สอนรวีวารศึกษา เราจำเป็นต้องฟังเมื่อเราอ่านพระคัมภีร์ เราจำเป็นต้องฟังด้วยหูและหัวใจของเรา สรุปล

พระเยซูสอนเราเกี่ยวกับการฟัง มันไม่ใช่เรื่องง่ายในการเป็นผู้ฟังที่ดี เราต้องเรียนรู้ในการเป็นผู้ฟังที่ดี เราจำเป็นต้องขอพระเยซูเพื่อช่วยให้เราเข้าใจในสิ่งที่เราได้ยิน เราต้องขอพระองค์ที่จะช่วยให้เราเชื่อฟังในสิ่งที่เราได้ยิน เมื่อนั้นพระคำของพระเจาก็จะเติบโตขึ้นในชีวิตของเราซึ่งเป็นดินที่ดี

คำถาม : เติมคำในช่องว่าง

1. _____ เป็นเหมือนขานานา
_____ เป็นเหมือนเมล็ดพืช
2. คริสเตียนมีหน้าที่ _____ เหมือนขานานาที่
ต้องหว่านเมล็ดพืช
3. พระเยซูได้เล่าเรื่อง _____ ก็ชนิด _____

4. บางคนเป็นเหมือนดินที่แข็งกระด้าง _____ ก็
มาและเอา _____ ไปจากเขา
5. บางคนเป็นเหมือนดินที่มีแต่ก้อนหิน พวกเขา
เชื่อใน _____ แต่เมื่อเขามี
_____ ความ _____ ในพระเยซูของ
เขาก็ตายไป
6. บางคนเป็นเหมือนดินที่มีขวากหนามและวัชพืช ความต้องการ
ส่วนตัวของเขาจะ _____ การเติบโตของเขา
_____ ก็จะตาย
7. บางคนก็เป็นเหมือนดินดี พวกเขาจะมี
_____ สำหรับพระเจ้า
8. พระเยซูสอนเราเพื่อเราจะเป็น _____ ที่
ดี ความหมายของพระองค์คือให้เราจะต้องฟังและ
_____ พระองค์

คำถามเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดความคิดและเพื่อการอภิปราย

1. คุณเป็นดินประเภทไหน
2. จิตวิญญาณของมนุษย์ตายได้อย่างไร
3. คริสเตียนสามารถมีทุ่งนาของพระเจ้าได้อย่างไร

4. คุณจะเป็นผู้ฟังที่ดีได้อย่างไร
5. มนุษย์จะฟังด้วยหัวใจของเขาได้อย่างไร

ศัพท์สำคัญ

1. **หวานพระคำของพระเจ้า** - บอกคนอื่นถึงสิ่งที่พระคัมภีร์ได้กล่าวเอาไว้ , พยายามช่วยคนอื่นให้เข้าใจในสิ่งที่พระเยซูคริสต์สอน
2. **วิญญาณชั่ว** - ซาตาน สิ่งที่เป็นศัตรูกับพระเจ้า เป็นอำนาจที่มาจากวิญญาณชั่ว
3. **ยับยั้ง** - บางสิ่งที่ขัดขวางการเจริญเติบโต
4. **จิตวิญญาณ** - บางสิ่งที่ระบุถึงพระวิญญาณของพระเจ้าหรือพระวิญญาณบริสุทธิ์
5. **ทุ่งนา** - การเพาะปลูกที่พร้อมจะเก็บเกี่ยวเพื่อเป็นอาหาร (ทุ่งนาของพระเจ้าคือบางคนที่ยึดในพระเจ้าและรับพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด)
6. **ผู้ฟัง** - คนที่ได้ยิน คนที่ฟัง คนที่เข้าใจและเชื่อในพระเยซูคริสต์

4

พระเยซูสอนเกี่ยวกับเงิน

ท่านไม่อาจรับใช้ทั้งพระเจ้าและเงินทองได้ ลูคา 16:13

ลูคา 16:1-13

พระเจ้าสนใจในการใช้เงินของเรา ในพระคัมภีร์ได้พูดถึงเรื่องเงินมากกว่า 2,000 ข้อ และทุกๆ 10 ข้อในพระกิตติคุณจะพูดถึงเรื่องเงิน มีคำอุปมา 38 เรื่องในพระกิตติคุณและมี 16 เรื่องที่พูดถึงการใช้เงิน ในบทเรียนนี้ก็เป็นบทเรียนหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับเงิน

1. พระเจ้าต้องการให้ประชาชนใช้เงินเป็น (ลูคา 16:1-2)

พระเยซูเล่าเรื่องเกี่ยวกับเศรษฐีหนุ่มคนหนึ่ง เขามีทรัพย์สินมากมาย เขาอาจจะเป็นเกษตรกรที่มีที่ดินจำนวนมากดังนั้นเขาจึงว่าจ้างคนมาช่วยเขา คนคนนี้เขาเรียกว่า ผู้จัดการ

เศรษฐีหนุ่มคนนี้ได้ยินว่าผู้จัดการคนนี้ทุจริต ผู้จัดการคนนี้ไม่ซื่อสัตย์ต่อเขา ผู้จัดการคนนี้ได้ใช้เงินของเศรษฐีหนุ่มอย่างชาญฉลาด ดังนั้นเขาจึงโกรธผู้จัดการคนนี้มากเพราะผู้จัดการคนนี้ไม่ซื่อสัตย์ต่อเขา

พระเจ้าทรงเป็นเจ้าของทุกสิ่ง วันนี้ พระองค์ให้เราเป็นผู้จัดการหรือผู้ดูแลสิ่งๆหนึ่งที่พระองค์ประทานให้กับเรา พระเจ้าต้องการให้เราปัญญาในการให้สิ่งๆที่เรามีเป็นเจ้าของ พระองค์ต้องการให้เราเป็นคนๆที่ซื่อสัตย์ซื่อ

2. มีแผนในการจัดการด้วยสติปัญญาและด้วยความรอบคอบ (ลูกา 16:3-9)

ผู้จัดการรู้ว่าเขาต้องการความช่วยเหลือเมื่อเขาถูกไล่ออก เขาต้องการอาหารและที่อยู่อาศัย ผู้จัดการคนนี้ก็มีความเห็นแก่ตัวของเศรษฐีหนุ่มช่วยเขา

ผู้จัดการก็ได้เรียกลูกหนี้ของเศรษฐีหนุ่มเพื่อบอกถึงแผนการของเขา โดยที่ลูกหนี้จะไม่ต้องจ่ายหนี้ทั้งหมดของเขา พวกเขาสามารถจ่ายหนี้ให้เศรษฐีหนุ่มน้อยกว่าจำนวนหนี้ที่เขาถืออยู่ ลูกหนี้จึงเห็นดีด้วยกับแผนของเขา ผู้จัดการคนนี้รู้ว่าลูกหนี้เหล่านี้จะต้องขอบคุณเขาที่ได้ช่วยเขา เมื่อเขาถูกไล่ออกจากงาน ลูกหนี้เหล่านี้จะให้อาหารและที่พักแก่เขาแน่นอน เขาฉลาดมาก

เมื่อเศรษฐีหนุ่มรู้ถึงแผนของผู้จัดการ เขาได้บอกกับผู้จัดการคนนี้ว่าแผนของเขาดีดีมาก เขารู้ว่าผู้จัดการคนนี้เป็นคนๆที่ฉลาดมากในการคิดถึงอนาคตของเขา เขาเป็นคนที่คิดแผนได้ดีดีมาก แต่ถึงอย่างไรก็ตามเศรษฐีหนุ่มคนนี้ก็จะไม่จ้างผู้จัดการคนนี้ต่อไปเพราะเขาไม่ซื่อสัตย์จึงไม่สามารถวางใจเขาได้อีกต่อไป

เราสามารถเรียนรู้บทเรียนนี้ได้จากผู้จัดการ เราต้องคิดถึงอนาคตของเรา เราต้องวางแผนอย่างรอบคอบ พระเจ้าต้องการให้ลูกๆ ของพระองค์มีแผนอย่างรอบคอบ แต่พระองค์ไม่ต้องการให้เราโกง พระองค์ต้องการให้เราเป็นคนที่สัตย์ซื่อ พระเจ้าตรัสว่า เราต้องไม่เป็นคนขโมย (อพยพ 20:15)

3. ผู้จัดการที่ดีก็สามารถไว้วางใจได้ (ลูกา 16:10-12)

ผู้จัดการในอุปมาเรื่องนี้เป็นคนที่ไม่ดี เราต้องเป็นคนที่ไว้วางใจได้กับสิ่งที่เรามี เราอาจจะมีเงินเพียงเล็กน้อย หรืออาจจะทำงานเล็กๆ แต่พระเจ้าทรงวางใจเราในเงินที่เรามีริเป่ล่า พระองค์สามารถวางใจเราได้กับงานเล็กน้อยของเราได้ริเป่ล่า คนที่ไว้ใจได้ในสิ่งที่เล็กน้อยก็จะไว้วางใจได้ในสิ่งที่ยิ่งใหญ่ด้วย คนที่ไม่สัตย์ซื่อต่อสิ่งเล็กน้อย ก็ไม่สัตย์ซื่อในสิ่งที่ยิ่งใหญ่ด้วย

4. ผู้จัดการที่ดียอมใช้เงินอย่างชาญฉลาด (ลูกา 16:-13)

บางคนใช้เงินของเขาเพื่อวิญญานชั่ว เขาใช้เงินเพื่อตัวของเขาเอง เขาชื้อของที่ไม่เป็นประโยชน์สำหรับตัวเองหรือคนอื่น เขาไม่สัตย์ซื่อและโกงคนอื่น เงินกลายเป็นพระเจ้าและเป็นเจ้านายสำหรับเขา

บางคนคิดว่าเงินนั้นเป็นสิ่งที่ไม่ดี แต่จริงๆ แล้วเงินไม่ได้เป็นสิ่งที่ไม่ดีหรือชั่วร้าย ทุกคนต้องการเงินเพื่อการดำเนินชีวิต เงินที่ใช้อย่างถูกต้องก็เป็นสิ่งที่ดี เราสามารถใช้เงินซื้อในสิ่งที่เราต้องการ เราสามารถแบ่งปันเงินของเราให้กับคนอื่น และเราสามารถใช้อำนาจของเราเพื่อทำงานของพระเจ้าถ้าเราใช้เงินอย่างชาญฉลาดเราก็เป็นผู้จัดการที่ดีได้

พระเยซูตรัสว่า “...ท่านไม่สามารถรับใช้ทั้งพระเจ้าและเงินทองได้” (13) นี่หมายความว่าเราต้องเลือกระหว่างพระเจ้าและเงิน ถ้าเราเลือกพระเจ้า พระองค์ก็จะเป็นเจ้านายของเรา แต่ถ้าเราเลือกเงินมันก็จะเป็นเจ้านายและเป็นพระเจ้าของเรา เราต้องตัดสินใจว่าอะไรสำคัญที่สุดในชีวิตของเรา พระเจ้าหรือเงิน

สรุป

เราจำเป็นต้องเป็นผู้จัดการเงินของเราที่ดี เราสามารถเรียนรู้ในการใช้เงินของเราอย่างชาญฉลาด เราสามารถใช้เงินซื้อในสิ่งที่เราต้องการ เราสามารถแบ่งปันเงินของเราให้กับคนอื่นและพระเจ้า เราสามารถเป็นเจ้านายของทุกสิ่งที่มี

เราสามารถเป็นคนที่ไว้วางใจได้ ไม่ว่าเราจะมียิ่งเล็กน้อยหรือมีมากมาย เราต้องการเป็นผู้ที่ไว้วางใจได้กับเงินของเรา เราสามารถเป็นคนที่ไว้วางใจได้ในงานของเรา เราสามารถเป็นคนที่ไว้วางใจได้ทุกเวลา

คำถาม : เติมคำในช่องว่าง

1. มีอุปมาที่เรื่องในพระกิตติคุณ _____
_____ มีอุปมาที่เรื่องเกี่ยวกับเงิน _____

2. ทำไมเศรษฐกิจหนุ่มจึงไล่ผู้จัดการออกจากงาน เพราะ _____

3. ใครเป็นเจ้าของทุกสิ่ง _____

4. เราได้เรียนรู้อะไรบ้างจากผู้จัดการ (เราต้องทำอะไร) _____

5. เราจะเป็นผู้จัดการที่ดีได้อย่างไร เราจะต้อง _____

6. เราสามารถจ่ายเงินเพื่อสิ่งที่ไม่ดีอย่างไร (ใช้เงินเพื่ออะไร) _____

7. เราสามารถใช้เงินในทางที่ถูกต้องอย่างไร (ใช้เงินเพื่ออะไร) _____

8. เราจะเป็นอย่างไรเมื่อเราใช้เงินอย่างชาญฉลาด _____

คำถามเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดความคิดและเพื่อการอภิปราย

1. เราจะเป็นผู้จัดการที่ดีได้อย่างไร
2. ทำไมการเป็นคนที่ไว้วางใจได้จึงเป็นสิ่งสำคัญ ในสิ่งที่คุณควรให้ความสำคัญในชีวิตของคุณ
3. เงินเป็นพระเจ้าของมนุษย์ได้อย่างไร
4. คริสเตียนจะใช้เงินอย่างชาญฉลาดได้อย่างไร

คำศัพท์สำคัญ

1. พระกิตติคุณ - พระธรรมที่เล่มแรกในพระคัมภีร์ใหม่ : มัทธิว มาระโก ลูคา และยอห์น; (พระกิตติคุณจะบอกถึงเรื่องราวชีวิตของพระเยซูคริสต์)
2. ผู้จัดการ - คนที่ดูแลทรัพย์สินที่เป็นของของคนอื่น
3. ผู้ว่าจ้าง - เป็นผู้ให้งานสำหรับผู้อื่นทำ; ผู้ที่ขอให้คนอื่นทำงานแทนตนเอง และให้เงินเขาสำหรับงานนั้นๆ
4. โกง - ได้บางสิ่งบางอย่างมาโดยไม่ซื่อสัตย์ ขโมยโดยหลอกลวงผู้อื่น
5. ไล่ออก - เอาจานออกจากคน (คนจะถูกไล่ออกเมื่อเขาไม่ต้องการหรือเขาไม่จำเป็นต้องทำงานนั้น)
6. ลูกหนี้ - คนที่เป็นหนี้อะไรบางอย่างกับคนอื่น
7. ไว้วางใจได้เชื่อมั่น - คนที่เชื่อถือได้อธิบายถึงคนที่ทำสิ่งที่ต้องทำเสมอ หรือถูกขอให้ทำ
8. ไม่น่าเชื่อถือ - ไม่น่าเชื่อถือ
9. ไว้วางใจได้สามารถวางใจได้ - มักจะทำในสิ่งที่ควรทำหรือถูกขอให้ทำ
10. เจ้านาย - เจ้าของ; บางคนหรือบางสิ่งที่มีอำนาจเหนือมนุษย์

5

พระเยซูทรงตอบเกี่ยวกับพล ตอบแทน

“.....พระผู้เป็นเจ้าจะปูนบำเหน็จความดีความชอบแก่ทุกคนที่ทำความดี.....” เอเฟซัส 6:8

มัทธิว 20:1-10

สาวกได้ติดตามพระเยซูคริสต์ พวกเขาได้ละทิ้งอาชีพ ครอบครั้ว และทุกสิ่งทุกอย่างของตนเพื่อติดตามพระองค์

ในวันหนึ่งมีชายหนุ่มคนหนึ่งมาหาพระเยซู เขาเป็นคนร่ำรวย ชายหนุ่มคนนี้ได้ถามพระเยซูว่าจะรับชีวิตนิรันดร์ได้อย่างไร พระเยซูบอกให้เขาขายทุกสิ่งที่เขา มีอยู่แล้วเอาเงินที่ได้นั้นให้กับคนยากจน ชายหนุ่มรู้สึกเศร้าใจมาก เขารักทรัพย์สมบัติของเขา เขาจะไม่ทำในสิ่งที่พระเยซูสั่งเขา เขาจึงไม่มีโอกาสรับชีวิตนิรันดร์

สาวกก็เห็นเขาเดินจากไป พวกเขาได้ทำในสิ่งที่พระเยซูทรงตรัสนั้น เปโตรจึงได้ถามพระองค์ว่า “ข้าพระองค์ทั้งหลายได้ละทิ้งทุกสิ่งมา

ติดตามพระองค์ แล้วข้าพระองค์ทั้งหลายจะได้อะไรบ้าง” (มัทธิว 19:27) สาวกของพระองค์คิดว่าพวกเขาดีกว่าชายหนุ่มผู้ร่ำรวยคนนั้น พวกเขาคิดว่าพระเยซูรักพวกเขามากกว่าชายหนุ่มคนนั้นจึงต้องการรู้ว่าพวกเขาจะได้รับอะไรเป็นผลตอบแทน พวกเขาจะมีชีวิตนิรันดร์หรือไม่

พระเยซูทรงตอบเปโตรด้วยการเล่าเรื่องอุปมา ในบทเรียนนี้เราจะได้เรียนคำอุปมาเรื่องของคนงานและไร่่อ่งุ่น

1. พระเจ้าทรงเรียกเราให้ทำงานสำหรับพระองค์ (มัทธิว 20:1-7)

พระเยซูได้เล่าเรื่องเกี่ยวกับเจ้าของที่ดินที่ร่ำรวย เขามีไร่่อ่งุ่นที่ใหญ่มาก เจ้าของไร่่อ่งุ่นจึงต้องการคนงานที่จะมาช่วยทำงานในไร่ของเขา ดังนั้นเขาจึงเข้าไปในเมืองเพื่อจ้างคนมาทำงาน คนงานเหล่านี้ยากจนมาก บางวันเขาก็ไม่มีงานทำ พวกเขาได้รับการว่าจ้างเพื่อทำงานในแต่ละวัน

เจ้าของไร่ก็ได้ตกลงราคากับลูกจ้างคนแรก ในเวลาต่อมาจากนั้นเล็กน้อย เขาก็จ้างคนทำงานเพิ่มมาอีกแต่ก็ไม่ได้ตกลงราคาว่าจะจ่ายเท่าไร เขาพูดว่าเขาจะจ่ายเท่าไรก็ได้ตามความเหมาะสม ในระหว่างวันเขาก็ว่าจ้างคนงานอีกหลายคนเพื่อมาทำงานในไร่่อ่งุ่นของเขา คนงานทุกคนก็วางใจในการจ่ายค่าจ้างจากเจ้าของไร่่นั้น

วันนี้พระเจ้าต้องการคนงานมากมาย พระองค์ต้องการเราทุกคน พระองค์มีงานสำหรับพวกเราทุกคน งานของเราบางครั้งก็เล็ก บางครั้งก็เป็นงานที่ใหญ่ พวกเราจำเป็นต้องวางใจในคำตอบแทนจากพระองค์ พระองค์จะให้คำตอบแทนเราสำหรับงานที่เราทำ

2. พระเจ้าเรียกร้องให้สัตย์ซื่อในงานที่เราทำ (มัทธิว 20:8-12)

ในคำอุปมานี้ เจ้าของไร่องุ่นได้ให้ค่าตอบแทนแก่คนงานทุกคนเท่ากัน บางคนทำงานแค่ชั่วโมงเดียว คนงานพวกนี้ได้รับการว่าจ้างเย็นของวันนั้น แต่พวกเขาเหล่านี้ทำงานได้ดีมาก พวกเขามีความสัตย์ซื่อ ดังนั้น เจ้าของไร่องุ่นจึงจ่ายค่าตอบแทนเขาเท่ากับทำงานทั้งวัน

ลูกจ้างบางคนจึงไม่พอใจที่พวกเขาทำงานทั้งวันด้วยความสัตย์ซื่อ พวกเขาจึงคิดว่าพวกเขาสมควรได้รับเงินมากกว่า พวกเขาคิดว่าพวกเขาเป็นคนที่ดีกว่าคนอื่นๆ แต่เจ้าของไร่ก็คิดว่าพวกเขาทุกคนทำงานเหมือนกันหมด ทุกคนมีความสัตย์ซื่อและทำงานตามที่เจ้าของไร่ต้องการให้ทำ ดังนั้นพวกเขาจึงได้รับค่าตอบแทนที่เท่ากัน

ทุกวันนี้บางคนคิดว่าพวกเขาดีกว่าคนอื่นๆ เขาคิดว่าเขาได้ทำงานเพื่อพระเจ้าได้มากกว่าคนอื่น งานของเขาสำคัญมากกว่าคนอื่น เขาจึงคิดว่าเขาสมควรที่จะได้รับค่าตอบแทนหรือบำเหน็จมากกว่าคนอื่นๆ

สิ่งเดียวที่พระเจ้าต้องการจากเราคือความสัตย์ซื่อ พระองค์ต้องการให้เราเป็นคนสัตย์ซื่อต่องานที่พระองค์มอบหมายให้เราทำ ไม่มีงานหนึ่งสำคัญกว่าอีกงานหนึ่ง พระเจ้าต้องการให้เราทำดีที่สุด พระองค์จะทรงตอบแทนเราสำหรับความสัตย์ซื่อของเรา

3. พระเจ้าจะตอบแทนเราเมื่อเราทำงานเพื่อพระองค์ (มัทธิว 20:13-16)

คนงานที่ทำงานทั้งวันก็รู้สึกไม่พอใจ พวกเขาต้องการได้รับค่าจ้างมากกว่านั้น เจ้าของไร่ร้องนกับบอกว่าพวกเขาก็ได้รับเงินตามที่ได้ตกลงกันไว้แล้ว เจ้าของไร่ไม่ได้เป็นหนี้พวกเขาและเจ้าของไร่ก็มีสิทธิ์ที่ใช้เงินของเขาตามความพอใจที่จะจ่าย

ทุกวันนี้พระเจ้าจะตอบแทนเราสำหรับงานที่เราทำเพื่อพระองค์ พระองค์ทรงสัตย์ซื่อในการให้ค่าตอบแทนเรา พระองค์ไม่ได้เป็นหนี้เรา แต่ได้ประทานพระบุตรองค์ของพระองค์มาตายเพื่อบาปของเรา เราไม่สมควรได้รับความรักของพระองค์

พระเยซูตรัสว่า “ดังนั้นคนสุดท้ายจะเป็นคนต้นและคนต้นจะเป็นคนสุดท้าย” (16) พระองค์หมายถึงเราต้องไม่คิดว่าเราดีกว่าคนอื่น คนที่คิดว่าตนเองดีกว่าคนอื่นเขาจะเป็นคนต้น แต่พระเยซูตรัสว่าเขาจะเป็นคนสุดท้าย ค่าตอบแทนของเขาเป็นคนสุดท้าย

สรุป

พระเจ้ามุ่งงานให้กับทุกคน ไม่ว่าจะเป็งานใหญ่หรืองานเล็ก แต่งานนั้นจะเหมาะสำหรับเรา พระเจ้าต้องการที่จะให้เรา มีความสัตย์ซื่อในงานของเราแล้วพระองค์จะมีค่าตอบแทนให้เรา และพระองค์จะให้เหมาะสม

คำถาม : ให้เติมคำในช่องว่าง

1. ในอุปมาเรื่องนี้ เศรษฐีเป็นเจ้าของอะไร _____
2. เจ้าของไร่รุ่มต้องการ _____ คนจำนวนมากเพื่อมาทำงานในไร่รุ่ม
3. พระเจ้ามี _____ มากมาย พระองค์มี _____ ให้กับทุกคน
4. คนงานบางคนคิดว่าเขาสมควร _____ เงินมากกว่าคนอื่น เพราะเขา _____ ทั้งวัน
5. พระเจ้าต้องการให้เราเป็นคน _____ ในงานที่เราทำ
6. พระเจ้าไม่ได้เป็น _____ เราเลย แต่พระองค์ทรงประทาน _____ องค์เดียวของพระองค์ให้ _____ เพื่อ _____ ของเรา
7. พระเจ้าต้องการให้เราทำงานเพื่อพระองค์เพราะเรา _____ พระองค์
8. ข้อท่องจำในพระคัมภีร์กล่าวว่า "...พระผู้เป็นเจ้าของจะ _____ ความดีความชอบแก่ _____ ที่ _____ ความดีความชอบ....." (_____ 6: _____)

คำถามเพิ่มเติมเพื่อให้มีความคิดและเพื่อการอภิปราย

1. มนุษย์จะรับชีวิตนิรันดร์ได้อย่างไร คุณได้รับชีวิตนิรันดร์แล้วหรือยัง
2. เราสามารถทำงานเพื่อพระเจ้าโดยทางใดบ้าง พระองค์ให้งานคุณทำแล้วหรือยัง
3. เราจะสละยศชื่อบางอย่างที่พระเจ้าให้ไว้กับเราได้อย่างไร
4. พระเจ้าตอบแทนเราอย่างไรสำหรับการทำงานให้กับพระองค์

ศัพท์สำคัญ

1. การตอบแทน - เงินหรือสิ่งของที่เรได้รับจากการทำบางสิ่งได้อย่างยอดเยี่ยม; สิ่งที่คุณได้รับจากการทำอะไรบางอย่าง
2. ตอบแทน - จ่ายให้กับบางคนสำหรับงานที่เขาทำ
3. ชีวิตนิรันดร์ - การไม่มีที่สิ้นสุดของชีวิต; ,มีชีวิตเป็นลูกของพระเจ้าเมื่ออยู่ในโลกนี้และอยู่กับพระเจ้าเป็นนิรันดร์ในแผ่นดินสวรรค์
4. ไร่องุ่น - สวนหรือไร่ที่ปลูกองุ่น สถานที่ที่เกษตรกรปลูกองุ่น
5. เจ้าของที่ดิน - บุคคลที่เป็นเจ้าของที่ดิน; (ในอุปมาเรื่องนี้ เจ้าของที่ดินเป็นเกษตรกรที่ปลูกองุ่น)

6. สัตย์ซื่อ - ไว้ใจได้; สามารถวางใจได้; จริ่งใจต่อพระเจ้า; ทำในสิ่งที่ควรทำ
7. สมควรได้รับ - ได้รับ; จำเป็นต้องได้รับ; ได้รับอย่างเพียงพอ

6

พระเยซูสอนเกี่ยวกับการรักเพื่อนบ้าน

“...รักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง” ลูคา 10:25-37

เราต้องการทราบสองสิ่งที่จะช่วยเราเข้าใจในบทเรียนนี้ สิ่งแรกคือ ชาวยิวและชาวสะมาเรียไม่คบหาซึ่งกันและกัน ชาวสะมาเรียอาศัยอยู่ใกล้กับชาวยิวแต่ไม่พูดคุยกัน ป้อยครั้งที่ชาวยิวจะไม่เดินผ่านประเทศของคนสะมาเรีย พวกเขาจะเดินอ้อมสะมาเรียถึงแม้ว่าระยะทางจะไกลออกไป

ประการที่สองคือ คนที่มาพูดกับพระเยซูมีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบพระเยซู เขารู้กฎหมายยิวเป็นอย่างดี เขาเป็นผู้สอนกฎหมาย เขาเชื่อว่ากฎหมายนั้นสำคัญมาก เขาจึงต้องการจะทราบว่าพระเยซูรู้กฎหมายหรือไม่ เขาจึงถามพระเยซูว่า “ข้าพเจ้าจะต้องทำอะไรถึงจะได้ชีวิตนิรันดร์” (25)

พระเยซูรู้แล้วว่าชายคนนี้ต้องการทดสอบพระองค์ ดังนั้นพระเยซูจึงถามเขาว่า “มีกฎหมายเขียนไว้ว่าอย่างไร” (26) ชายคนนั้นตอบพระเยซู

จากนั้นก็ถามพระองค์อีกว่า “ใครคือเพื่อนบ้านของข้าพเจ้า?”
(29) พระเยซูตอบคำถามโดยการเล่าเรื่องอุปมา ในบทเรียนนี้เราจะเรียน
คำอุปมาเรื่องชาวสะมาเรียใจดี

1. เราต้องรักพระเจ้าและรักเพื่อนบ้านของเรา

(ลูกา 10:25-29)

กฎหมายกล่าวไว้ว่าจงรักพระเจ้า เราต้องรักพระเจ้าด้วยสิ้นสุดใจ จิต
วิญญาณ สุดกำลังและความคิด เราต้องรักพระเจ้ามากกว่าสิ่งอื่นใด
ทั้งหมด พระเจ้าต้องเป็นที่หนึ่งในชีวิตของเรา

กฎหมายยังกล่าวว่าเราต้องรักเพื่อนบ้านของเรา เราต้องรักเพื่อนบ้าน
ของเราเหมือนรักตัวเราเอง พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ทุกคนและมนุษย์ทุก
คนก็มีความสำคัญต่อพระองค์ ดังนั้นมนุษย์ทุกคนก็มีความสำคัญต่อเรา
ด้วย

ชายที่มาหาพระเยซูรู้กฎหมายเป็นอย่างดี เขาได้บอกพระเยซูถึงสิ่ง
ที่กฎหมายได้กล่าวไว้และถามพระองค์ว่า “ใครเป็นเพื่อนบ้านของ
ข้าพเจ้า?” พระเยซูทรงตอบเขาโดยการเล่าเรื่อง

2. เราต้องตัดสินใจที่รักเพื่อนบ้านของเรา (ลูกา 10:30-37)

ในวันหนึ่งชาวยิวคนหนึ่งได้ออกเดินทาง เขามาจากกรุงเยรูซาเล็มเพื่อไป
ยังเมืองเยรีโค มีโจรปล้นและเอาเสื้อผ้าและเงินของเขาไป โจรได้ทิ้งเขา
ให้ตายอยู่ข้างถนน

ปุโรหิตคนหนึ่งเดินผ่านมาเห็นผู้ชายคนนี้ ปุโรหิตคนนี้เป็นคนยิวและเขาก็เดินหลีกเลี่ยงไปทางถนนอีกฝั่งหนึ่ง เขาไม่ได้หยุดเพื่อช่วยเหลือชายที่บาดเจ็บ ต่อมาก็มีคนเลวีเดินผ่านมาเห็นคนบาดเจ็บคนนั้น คนเลวีคนนี้ก็เป็นคนยิวด้วย เขาเดินเข้ามาใกล้คนบาดเจ็บแต่ก็ไม่ได้หยุดและเข้าไปช่วยเหลือคนที่บาดเจ็บนั้นเลย

ต่อมามีคนสะมาเรียคนหนึ่งเดินมาทางชายที่ได้รับบาดเจ็บ คนสะมาเรียไม่ชอบคนยิวและคนยิวก็ไม่ชอบคนสะมาเรีย แต่เขารู้สึกสงสารคนยิวที่บาดเจ็บนั้น เขาจึงหยุดและช่วยเหลือผู้ชายคนนั้น เข้าไปดูแผลบาดแผลของเขา แล้วนำเขาไปที่โรงแรม พร้อมทั้งให้เงินกับเจ้าของโรงแรมเพื่อที่จะดูแลผู้ชายที่ได้รับบาดเจ็บนั้น

พระเยซูได้ถามชายผู้สอนกฎหมายว่า “ในสามคนนี้ใครเป็นเพื่อนบ้านของชายที่ถูกปล้นทรัพย์” เขาตอบว่า “คนที่ช่วยเหลือเขา” พระเยซูตรัสว่า “จงไปและทำเช่นนั้นด้วย”

ทุกวันนี้มีหลายคนเป็นเหมือนปุโรหิตและคนเลวี พวกเขาพูดว่าเขารักพระเจ้าและเชื่อฟังพระเจ้า แต่พวกเขาไม่ได้แสดงความรักต่อผู้อื่น การแสดงออกของเขาไม่สอดคล้องกับคำพูดของเขา เขาไม่ได้รักเพื่อนบ้านของเขา

บางคนก็เป็นชาวสะมาเรียผู้ใจดี เขาเห็นถึงความต้องการของผู้อื่น พวกเขาใช้เวลาเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น เขาได้แสดงความรักและเป็นเพื่อนบ้านที่ดี

บางครั้งเป็นสิ่งที่ยากในการช่วยเหลือเพื่อนบ้าน ซึ่งมันทำให้เราเสียเวลา บ้างก็เสียเงินทองของเรา หรือบ้างก็เป็นเพื่อนบ้านที่เราไม่ค่อยชอบพอสักเท่าไร เพื่อนบ้านของเราอาจจะเกลียดชังเรา บางครั้งวิญญาณชั่วก็พยายามล่อลวงเราเพื่อไม่ให้เราเชื่อฟังพระเยซู เราต้องจำคำสั่งของพระ

เยซูที่ว่า “จงไปและทำเช่นนั้นด้วย” เราจำเป็นต้องแสดงออกถึงความรักของคริสเตียนที่มีต่อเพื่อนบ้าน การแสดงออกของเราจะทำให้พวกเขาเห็นถึงความรักของพระเยซู

พระคัมภีร์ไม่ได้บอกเราว่าครูที่สอนพระคัมภีร์จะทำอะไร เราไม่รู้ว่าเขาเชื่อในพระเยซูหรือไม่ เราไม่รู้ว่าเขาตั้งใจที่จะเป็นเพื่อนบ้านที่ดีหรือไม่ แต่วันนี้เราสามารถตัดสินใจว่าเราจะเป็นเพื่อนบ้านแบบไหน เราสามารถตัดสินใจว่าเราจะเป็นเหมือนปุโรหิตหรือคนเลวี หรือเราตัดสินใจจะเป็นเหมือนคนสะมาเรีย เราสามารถตัดสินใจที่จะรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตัวเอง

สรุป

พระเยซูทรงสอนเราว่าเพื่อนบ้านที่ดีคืออะไร เพื่อนบ้านที่ดีต้องรักทุกคน พวกเขารักคนที่ต้องการความรัก พวกเขาช่วยคนที่ต้องการความช่วยเหลือ การกระทำของพวกเขาได้แสดงถึงความรักของพระเยซู พวกเขาเชื่อฟังคำสอนเรื่องการรักเพื่อนบ้านของพวกเขาจากพระเยซู

คำถาม :เติมคำลงในช่องว่าง

1. ชายหนุ่มคนนั้นบอกว่าเราต้องรักใคร _____ และ _____

2. ชายชาวยิวเขาเดินทางจาก _____ ไป _____

3. เกิดอะไรขึ้นบ้างกับชายคนนั้น _____

4. มีใครบ้างที่ไม่ได้ช่วยเหลือนายที่ถูกปล้น _____
และ _____
5. ใครที่ได้ช่วยเหลือนายที่ถูกปล้น _____

6. ใครเป็นเพื่อนบ้านของนายที่ถูกปล้น _____

7. เราต้องแสดงถึงอะไรต่อเพื่อนบ้านของเรา _____

8. พระเยซูทรงกระทำอะไรเพื่อเรา _____

คำถามเพิ่มเติมเพื่อให้มีความคิดและเพื่อการอภิปราย

1. บุโรทิตและคนเลวีเป็นเพื่อนบ้านที่ดีหรือไม่ เพราะอะไร
2. ทำไมคนสะมาเรียจึงเป็นเพื่อนบ้านที่ดี
3. ใครเป็นเพื่อนบ้านของเรา และวันนี้เราสามารถเป็นเพื่อนบ้านที่ดีได้หรือไม่
4. มีใครบางคนที่คุณไม่ได้รักบ้างมั๊ย คุณสามารถเรียนรู้ที่จะรักคนนั้นได้อย่างไร

ศัพท์สำคัญ

1. เพื่อนบ้าน - คนที่อาศัยอยู่ใกล้กัน (ในบทเรียนนี้ คำว่าเพื่อนบ้านนั้นรวมถึงทุกคนที่อยู่บนโลกนี้)
2. คนสะมาเรีย - คนที่อาศัยอยู่ในประเทศสะมาเรีย (สะมาเรียอยู่ใกล้กับคนยิว พวกเขาเป็นเพื่อนบ้านกันแต่เขาไม่ได้รักซึ่งกันและกัน)
3. เลห์เหยี่ยม - หลอกหลวง ไม่จงรักภักดี
4. ปุโรหิต - นักการศาสนาหรือผู้นำในคริสตจักรของชาวยิว; เขาเป็นตัวแทนผู้นำข่าวสารจากพระเจ้ามาถึงมนุษย์
5. เลวี - คนยิวที่อยู่ในครอบครัวของปุโรหิต; นักการศาสนาหรือผู้นำในคริสตจักรของยิว
6. โรงแรม - สถานที่พักอาศัยสำหรับนักเดินทางท่องเที่ยว; โรงแรม
7. การปฏิบัติ - การกระทำ การแสดง สิ่งที่มีมนุษย์ปฏิบัติ

พระเยซูทรงสอนเกี่ยวกับ อธิษฐาน

“...จงขอแล้วท่านจะได้รับ จงหาแล้วท่านพบ จงเคาะแล้วประตูจะเปิดให้แก่ท่าน” (ลูกา 11:9)

ลูกา 11:1-13

วันหนึ่ง พระเยซูได้อธิษฐานต่อพระเจ้า สาวกของพระองค์ก็ต้องการจะเรียนรู้ว่าจะอธิษฐานอย่างไร สาวกคนหนึ่งพูดว่า “พระเจ้าของทรงสอนพวกเราอธิษฐานด้วย” แล้วพระองค์ก็ทรงสอนพวกเขา

คำอธิษฐานที่พระเยซูทรงสอนพวกเขาอธิษฐานเรียกว่า “คำอธิษฐานของพระเยซู” ซึ่งปรากฏในข้อที่ 2-4 และเราพบคำอธิษฐานนี้ในพระธรรมมัทธิว 6:9-13 ด้วย เป็นคำอธิษฐานที่เราควรจะเรียนรู้ เป็นคำอธิษฐานที่เราสามารถอธิษฐานได้ทุกวันนี้

พระเยซูต้องการที่จะสอนสาวกให้อธิษฐาน พระองค์ต้องการให้พวกเขาเห็นว่าอธิษฐานเป็นสิ่งสำคัญ หลังจําที่พระเยซูได้อธิษฐานพระองค์ก็ได้เล่าเรื่องอุปมา เรื่องนี้จะช่วยเราให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับการอธิษฐานมากยิ่งขึ้น เราสามารถเรียนรู้บทเรียนสำคัญจากเกี่ยวกับอธิษฐาน

1. พระเยซูต้องการให้เราปล้ำสู้ในการอธิษฐาน

(ลูกา 11:5-8)

พระเยซูตรัสว่าการอธิษฐานนั้นเป็นเหมือนการขอยืมขนมปังจากเพื่อนบ้าน ในคืนหนึ่งมีเพื่อนมาที่บ้านของคุณ เขาเดินมาเยี่ยมคุณ แต่คุณไม่มีอาหารสำหรับเขาเลย ดังนั้นคุณก็เลยไปหาเพื่อนบ้านเพื่อที่จะยืมขนมปังสามก้อน คุณกล้าหรือไม่

คุณไปเคาะประตูเพื่อนบ้าน แต่เขาตอบว่า “อย่ามารบกวนฉัน” เขาพูดอย่างนั้นเพราะเขาและครอบครัวนอนหลับอยู่บนเตียง ดังนั้นเขาจึงไม่สามารถลุกขึ้นมาหยิบขนมปังให้คุณได้

พระเยซูตรัสว่าสุดท้ายแล้วเพื่อนบ้านก็ลุกขึ้นจากที่นอน เขาจะให้ขนมปังแก่คุณ เขาให้คุณยืมขนมปังถ้าคุณยืนยันว่าคุณต้องการอาหารและรับเข้าเขา คุณเคาะประตู เคาะแล้วเคาะอีก ขอแล้วขออีก คุณต้องขอลจนกระทั่งเขาจะให้ขนมปังกับคุณ คุณจะได้รับสิ่งที่คุณต้องการเพราะคุณมีความกล้าและยืนหยัด

เราสามารถเรียนรู้บทเรียนจากเรื่องนี้ เราต้องมีความกล้าเมื่อเราอธิษฐาน เราต้องไม่กลัวที่จะขอต่อพระเจ้าในสิ่งที่เราต้องการ เราต้องยืนหยัดในการอธิษฐาน เราต้องไม่หยุดในการอธิษฐาน เราต้องไม่หยุดที่จะขอต่อพระเจ้าในสิ่งที่เราต้องการ

2. พระเจ้าต้องการให้เราร้องขอต่อพระองค์ในสิ่งที่เราต้องการ (ลูกา 11:9-10)

พระเยซูทรงอธิบายเกี่ยวกับอุปมาเรื่องนี้ พระองค์พูดถึงการขอ การหา การเคาะเมื่อเราอธิษฐาน ถ้าคุณขอคุณได้รับสิ่งที่คุณขอ ถ้าคุณหาคุณก็จะพบในสิ่งที่เรากำลังหา ถ้าเราเคาะ ประตูก็จะเปิดให้กับคุณ

เมื่อเราอธิษฐาน เราสามารถขอพระเจ้าในสิ่งที่เราต้องการ พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะให้ในสิ่งที่เราต้องการ เปาโลได้เขียนจดหมายถึงคริสตจักรในเมืองฟิลิปปี “และพระเจ้าของข้าพเจ้าจะประทานทุกสิ่งที่จำเป็นแก่ท่าน.....ในพระเยซูคริสต์” (ฟิลิปปี 4:19) นี่คือขุมทรัพย์แห่งพระวอนะของพระเจ้า เป็นพระสัญญาที่ยิ่งใหญ่

เมื่อเราอธิษฐาน เมื่อเราแสวงหาเราจะพบกับน้ำพระทัยของพระเจ้า คริสเตียนต้องการรู้ถึงน้ำพระทัยของพระเจ้าที่มีต่อชีวิตของพวกเขาทั้งหลาย เราต้องการทราบว่ามีสิ่งใดที่เราขอเป็นน้ำพระทัยของพระองค์ พระคัมภีร์กล่าวว่า “...ถ้าเราขอทุกสิ่งสอดคล้องกับน้ำพระทัยพระเจ้า พระองค์จะทรงฟังเรา” (1 ยอห์น 5:14) บางครั้งเราขอในสิ่งที่ไม่ใช่ น้ำพระทัยของพระองค์ เราต้องแสวงหาน้ำพระทัยพระองค์ และเราต้องอธิษฐานให้สอดคล้องกับน้ำพระทัยพระองค์ พระองค์รู้ดีที่สุดว่าอะไรที่เหมาะสมสำหรับเรา

เมื่อเราอธิษฐาน เราต้องเคาะที่ประตูแห่งอนาคต เมื่อประตูปิดเราก็ไม่รู้ว่าจะอะไรที่มีอยู่ในด้านอื่นๆ แต่เมื่อประตูเปิดเมื่อนั้นเราก็จะทราบเกี่ยวกับชีวิตของเรา อนาคตของเราที่อยู่อีกด้านหนึ่งของประตู เราไม่รู้อนาคตของเราจะเป็นอย่างไร แต่เราไม่จำเป็นต้องกลัว พระเจ้าตรัสว่า

“เพราะเรารู้แผนการที่เรามีไว้สำหรับเจ้า....เป็นแผนการเพื่อให้ความหวังและอนาคตแก่เจ้า” เราสามารถเคาะประตูแล้วพระเจ้าจะเปิดให้กับเรา เราสามารถวางใจพระองค์สำหรับอนาคตของเรา

3. พระเจ้าประทานสิ่งที่ดีให้กับลูกของพระองค์ (ลูกา 11:11-13)

พ่อจะให้สิ่งที่ดีกับลูกของเขา สิ่งที่ให้กับลูกนั้นไม่ใช่สิ่งที่ทำร้ายลูกของเขา เขารักลูกของเขาและต้องการที่จะให้สิ่งที่ดีที่สุดสำหรับพวกเขา เขาให้ของขวัญแก่ลูกทุกๆ ที่ลูกไม่สมควรได้รับ

พระเจ้าเป็นบิดาในสวรรค์ของเรา พระองค์ทรงมีความรักมากมาย พระองค์ทรงรักเรามากกว่าความรักที่เราได้รับจากพ่อบนโลกนี้ พระองค์ไม่เคยหลอกหลวงเรา พระองค์ให้สิ่งที่ดีที่สุดสำหรับเรา พระองค์ทรงให้ของขวัญที่ดีที่สุดสำหรับเรา ถึงแม้ว่าเราไม่สมควรได้รับ

บางครั้งเราไม่รู้ว่าจะอะไรคือสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับชีวิตเรา เรามักจะขอในสิ่งที่ไม่เหมาะสมกับเรา อาจขอสิ่งที่ไม่ดีสำหรับตัวเรา แต่พระเจ้าทรงรู้ เราสามารถวางใจในพระองค์ว่าพระองค์ให้สิ่งที่ดีที่สุดสำหรับเรา พระองค์เป็นผู้ที่เราไว้วางใจได้เสมอ

สรุป

เราสามารถอธิษฐานต่อพระเจ้าผู้เป็นบิดาของเรา พระองค์ทรงรักเรามาก พระองค์ต้องการให้เราภาวนาอธิษฐานต่อพระองค์ พระองค์ต้องการให้เราเพียรพยายามในการอธิษฐาน พระองค์ต้องการให้เราขอ แสวงหาและเคาะ แล้วพระองค์จะประทานของขวัญที่มีค่าสำหรับลูกของพระองค์

คำถาม: เต็มคำลงในช่องว่าง

1. คำอธิษฐานที่พระเยซูสอนพวกสาวกเรียกว่า _____
2. พระเจ้าต้องการให้เรา มีความ _____ ในการอธิษฐาน
3. เราจะต้อง _____ เมื่อเราอธิษฐาน เราต้องไม่ _____ ที่จะขอพระเจ้าในสิ่งที่เราต้องการ
4. พระเยซูตรัสว่าเมื่ออธิษฐานเราต้อง _____ และ _____
5. พระเจ้าทรงสัญญาว่าพระองค์จะประทานสิ่งที่ _____
6. คริสเตียนต้องแสวงหา _____ ของพระเจ้า
7. เราสามารถไว้วางใจพระองค์ได้สำหรับ _____ ของเรา
8. พระเจ้าทรงเป็น _____ ของเรา ทรง _____ อยู่ในสวรรค์ พระองค์ทรงประทานสิ่งที่ _____ แก่เรา เราสามารถเชื่อวางใจในพระองค์ได้ว่าพระองค์จะประทานสิ่งที่ _____ ที่สุดสำหรับเรา

คำถามเพิ่มเติมเพื่อให้มีความคิดและเพื่อการอภิปราย

1. เรามีความกล้าอย่างไรในการอธิษฐาน เราจะมุ่งมั่นในการอธิษฐานอย่างไร
2. เมื่อคุณอธิษฐานขอต่อพระเจ้า พระองค์ประทานอะไรให้กับคุณ

3. ทำไมเราต้องแสวงหาหน้าพระทัยของพระเจ้า
4. คุณกลัวอนาคตของคุณวีเปล่า คุณจะไว้วางใจพระเจ้าในเรื่องอนาคตได้อย่างไร
5. คุณได้รับอะไรที่เป็นของขวัญที่ดีที่สุดจากพระเจ้า

ศัพท์สำคัญ

1. แสวงหา - มองหา , ตามหา , พยายามหา
2. ปล้ำสู้ - ไม่หยุด ไม่เจ็บ ไม่ยอมแพ้
3. การหยิบยืม - ขอใช้บางอย่างที่เป็นของคนอื่น (มีการตกลงกันว่าจะคืนสิ่งที่ยืมด้วย)
4. กล้า - ไม่กลัว กล้าหาญ
5. หน้าพระทัยพระเจ้า - ความต้องการของพระเจ้าที่มีต่อมนุษย์

8

พระเยซูสอนเกี่ยวกับความถ่อมใจ

“.....ผู้ที่ถ่อมตัวลงจะได้รับการเชิดชูขึ้น”
(ลูกา 14:11, 18:14)

ลูกา 14:7-11; 18:9-14

ในบทเรียนนี้มีอุปมาสองเรื่องด้วยกัน อุปมานี้ได้สอนเราเกี่ยวกับความถ่อมใจ เราสามารถเรียนรู้จากเรื่องนี้ว่าพระเยซูต้องการให้เราดำเนินชีวิตอย่างไร

พระเยซูไม่ได้เล่าเรื่องนี้ในเวลาเดียวกัน แต่ทั้งสองเรื่องก็เป็นเรื่องความถ่อมใจ ดังนั้นเราจะเรียนสองเรื่องนี้ในบทเรียนเดียวกัน

1. ผู้ที่มีความถ่อมใจก็จะเป็นผู้ที่เคารพผู้อื่นด้วย (ลูกา 14:7-10)

วันหนึ่งพระเยซูถูกรับเชิญมาแขกสำหรับอาหารมื้อเย็นที่บ้านของฟาริสี พระองค์ได้มองดูแขกคนอื่นๆ ที่เขากำลังเลือกที่นั่งของพวกเขา พระเยซูรู้ว่าแขกสำคัญก็จะนั่งใกล้กับเจ้าของบ้าน พระองค์มองดูแขกเมื่อพวกเขานั่งลง พวกเขาต้องการนั่งในตำแหน่งที่สำคัญ แขกทุกคนอยากจะให้คนอื่นเห็นว่าเขามีความสำคัญมากแค่ไหน

พระเยซูเห็นว่าคนเหล่านั้นทำอะไร พระองค์ไม่ชอบการกระทำเช่นนี้ พระองค์ไม่ต้องการให้มนุษย์คิดว่าพวกเขามีความสำคัญ พระองค์ต้องการให้พวกเขามีความถ่อมใจ

พระเยซูบอกให้แขกฟังเรื่องราว พระองค์ตรัสว่า เมื่อท่านได้รับเชิญไปงานเลี้ยงรับประทานอาหาร ท่านต้องไม่นั่งในที่ที่สำคัญที่สุด เพราะอาจจะมียาบางคนที่สำคัญกว่าท่านได้รับเชิญมาด้วย เวลานั้นเจ้าของบ้านก็จะบอกท่านว่าขอไปนั่งที่อื่นเถิด เมื่อนั้นท่านก็จะได้รับความอับอายเพราะเจ้าของบ้านบอกให้ท่านย้ายไปนั่งที่อื่น

พระเยซูตรัสว่าเมื่อท่านได้รับเชิญก็จงไปนั่งในที่ที่ต่ำต้อยที่สุด ซึ่งเป็นการแสดงถึงการให้เกียรติผู้อื่น หลังจากนั้นเจ้าของบ้านก็จะมาเชิญท่านไปนั่งในที่ที่มีเกียรติมากกว่า ท่านก็เป็นผู้ที่เคารพและไม่ได้อาย แขกคนอื่นที่มากก็จะให้เกียรติท่าน

ทุกวันไม่ว่ามนุษย์ทุกคนอยากที่จะเป็นบุคคลสำคัญ พวกเขาไม่ได้มีความถ่อมใจและไม่ได้แสดงถึงการยอมรับคนอื่น แต่พระเยซูไม่ได้คิดอย่างนั้น พระองค์ไม่ต้องการให้เราคิดว่าเราเป็นคนที่สำคัญ พระองค์ต้องการให้เรายอมรับว่าคนอื่นสำคัญกว่า คนที่มีความถ่อมใจก็จะระลึกถึงคนอื่น คนที่ถ่อมใจจะเป็นคนที่ยอมรับคนอื่น

2. คนที่ถ่อมใจก็เป็นคนที่สัตย์ซื่อต่อตัวเอง (ลูกา 18:9-13)

ในอีกวันหนึ่งพระเยซูก็ได้ตรัสกับประชาชนบางคน พวกเขาคิดว่าตัวเองดีกว่าคนอื่น พวกเขาคิดว่าพวกเขาเป็นคนชอบธรรมสำหรับพระเจ้า แต่พวกเขาไม่ได้ยอมรับคนอื่น คนพวกนี้ไม่มีความถ่อมใจ พระเยซูจึงเล่าอีกเรื่องหนึ่งให้เขาฟัง

มีชายสองคนมาอธิษฐานที่พระวิหาร คนหนึ่งเป็นฟาริสี อีกคนหนึ่งเป็นคนเก็บภาษี ฟาริสีก็พูดเกี่ยวกับตัวเขาเอง เขาทูลพระเจ้าว่าเขาเป็นคนดีแค่ไหน เขาพูดว่า “พระเจ้า ข้าพระองค์ขอบคุณพระองค์ที่ข้าพระองค์ไม่เป็นเหมือนคนอื่น.....” (11) คนฟาริสีไม่ได้เป็นคนถ่อมใจ เขาไม่ได้สัตย์ซื่อต่อตัวเอง

คนเก็บภาษีก็อธิษฐานด้วย เขาไม่ได้บอกพระเจ้าว่าเขาเป็นคนดี แต่เขาพูดว่า “พระเจ้าขอทรงเมตตาข้าพระองค์ที่เป็นคนบาปด้วยเถิด” (13) เขารู้ว่าเขาได้ทำบาปต่อพระเจ้า เขารู้ว่าเขาไม่สมควรได้รับความรักของพระเจ้า เขารู้ว่าเขาต้องการความเมตตาจากพระเจ้า เขาเป็นคนถ่อมใจ และเป็นคนที่สัตย์ซื่อต่อตัวเอง

พระเยซูตรัสว่าพระเจ้าจะทรงยกโทษให้กับคนเก็บภาษี แต่พระเจ้าจะไม่ทรงยกโทษให้กับฟาริสี เพราะเขาไม่ได้ร้องขอความเมตตาจากพระเจ้า

วันนี้เราต้องเป็นคนถ่อมใจ เราต้องมีความถ่อมใจเมื่อเราอธิษฐาน เราต้องไม่ทำให้คนอื่นคิดว่าเราเป็นคนสำคัญและเราต้องไม่ทำให้พระเจ้าเห็นว่าเราเป็นคนสำคัญ พระองค์ทรงรู้ความคิดและจิตใจของเรา พระองค์ทรงรู้ว่าเราสัตย์ซื่อหรือไม่ เราต้องขอความเมตตาจากพระเจ้า

3. คนที่มีความถ่อมใจจะได้รับการยกย่อง

(ลูกา 14:11; 18:14)

ในกล่าวไว้ว่า “.....ผู้ที่ถ่อมตัวลงจะได้รับการเชิดชูขึ้น” ซึ่งพระเยซูได้พูดประโยคนี้เมื่อจบคำอุปมา ซึ่งพระองค์หมายถึงว่า ผู้ที่มีความถ่อมใจจะได้รับเกียรติและจะได้รับการเคารพยกย่อง เขาได้รับการยกย่องเพราะว่าคนอื่นให้ความสำคัญสำหรับเขา เขาไม่ได้รับการยกย่องเพราะเขาคิดว่าเขาเป็นคนสำคัญ

วันนี้ทุกคนต้องมองดูที่ตัวเอง คริสเตียนทุกคนต้องมองอย่างระมัดระวังในความคิดของตนเอง เราต้องถามตัวเองว่า “ฉันคิดว่าตัวเองสำคัญหรือไม่? ฉันคิดว่าฉันสำคัญกว่าคนอื่นหรือไม่ ฉันเป็นคนที่มีความถ่อมใจหรือไม่?

สรุป

พระเจ้าต้องการให้เราเป็นคนที่ถ่อมใจ และพระเยซูก็สอนให้เราเป็นคนที่ถ่อมใจ บางครั้งก็มีความยากลำบากที่จะถ่อมใจ ซาตานพยายามที่จะทำให้เราคิดว่าเราเป็นคนสำคัญ เราต้องอธิษฐานขอพระเจ้าที่จะช่วยเรา เราต้องการเป็นเหมือนคนเก็บภาษี เราต้องขอพระเจ้าที่จะเมตตาเรา เมื่อนั้นเราก็จะได้รับการยกชูขึ้น

คำถาม : เติมคำในช่องว่าง

1. ใครเป็นคนเชิญพระเยซูมารับประทานอาหาร _____
 ฯ _____
2. ทำไมพระเยซูไม่ชอบการกระทำของแขก เพราะพระองค์ต้องก
 ฯ _____
3. ที่ตรงไหนที่พระเยซูต้องการให้มัน ที่ๆ มีความ _____ น้อยที่สุด
4. เราควรจะคิดถึงใครก่อน _____
5. ใครไปพระวิหารเพื่ออธิษฐาน _____ และ _____

6. ชายคนไหนที่พระเจ้าทรงยกโทษให้ _____
7. ทำไมคนเก็บภาษีจึงมีความต่อมใจ เพราะเขาไม่ได้ไ้อวดพระเจ้าว่า _____

8. มีอะไรเกิดขึ้นกับคนที่มีความต่อมใจ พระองค์จะ _____

คำถามเพิ่มเติมเพื่อให้มีความคิดและเพื่อการอภิปราย

1. มนุษย์ในปัจจุบันนี้แสดงออกอย่างไรว่าเขาเป็นคนสำคัญ
2. มนุษย์จะมีความต่อมใจได้อย่างไร คุณมีความต่อมใจหรือไม่
3. ทำไมคริสเตียนต้องมีความต่อมใจ

เราสามารถแสดงความเคารพคนอื่นได้อย่างไร

ศัพท์สำคัญ

1. ต่อมใจ - ลักษณะของคนที่ไม่ได้คิดว่าตัวเองสำคัญกว่าคนอื่น
2. ถ่อม - เป็นการต่อมหรือเจียมตัว ไม่ได้คิดว่าตัวเองนั้นดีกว่าหรือสำคัญกว่าตนเอง
3. ที่ยกย่อง - ทำให้สำคัญ; ให้ความเคารพ; ให้การสรรเสริญ
4. ความนับถือ - มองคนอื่นในแง่ที่ดี; คิดว่าคนมีความสำคัญ
5. ฟาริสี - ผู้นำทางศาสนาของคนยิว
6. เจ้าภาพ - คนที่ดูแลแขกในบ้านของเขา
7. ละอายใจ - รู้สึกละอายหรือรู้สึกผิด; รู้สึกไม่ดีเพราะทำความผิดหรือทำบาง

สิ่งบางอย่างผิด

1. **คนเก็บภาษี** - คนที่เก็บเงินภาษีจากประชาชนให้กับประเทศหรือรัฐบาล;
(คนเก็บภาษีในสมัยพระเยซูรำรวยเพราะโกงภาษีประชาชนเขาไม่ชอบและไม่เคารพคนอื่น)
2. **ความเมตตา** - ให้ความช่วยเหลือคนที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ (พระเจ้าทรงเมตตาต่อคนบาปโดยที่พระองค์ทรงยกโทษบาปให้พวกเขา คนบาปสมควรได้รับโทษเนื่องจากบ ของเขาเอง)

พระเยซูทรงสอนเกี่ยวกับการเป็น สาวก

“และผู้ใดที่ไม่ได้แบกกางเขนของตนและตามเรามากก็
เป็นสาวกของเราไม่ได้” (ลูกา 14:27)

ลูกา 14:25-30

มีฝูงชนจำนวนมากที่ติดตามพระเยซู พวกเขาฟังพระองค์ พวกเขา
ได้ยินสิ่งที่พระองค์สอน พระองค์ได้บอกพวกเขาถึงสิ่งที่จะต้องทำในการ
ติดตามพระองค์ พระองค์ไม่ได้หลอกลวงใครเพื่อ让他们ติดตามพระองค์
พระเยซูอธิบายว่าพระองค์ต้องการให้สาวกทำอะไร พระองค์กล่าวว่า
การเป็นสาวกนั้นไม่ใช่สิ่งที่ย่าง

ในบทเรียนบทนี้ เราจะศึกษาว่าพระเยซูทรงต้องการให้สาวกของ
พระองค์เป็นอย่างไร เราจะเรียนรู้ว่าการเป็นสาวกหมายถึงอะไร

1. พระเยซูต้องการให้เรารักพระองค์มากกว่าคนอื่น (ลูกา 14:25-26)

คุณอาจจะประหลาดใจในสิ่งที่พระเยซูตรัส เราอาจประหลาดใจเมื่อพระเยซูตรัสว่าเกลียดทุกคน เราคิดถึงสิ่งที่พระเยซูสอนเราให้รักทุกคน

เราต้องการเข้าใจความหมายของคำว่า “เกลียด” ในประโยคนี้ คำว่า «เกลียด» ในประโยคนี้มาจากคำพิเศษ คำนี้มาจากภาษาที่พระเยซูใช้เมื่ออยู่ในโลกนี้ คำนี้หมายความว่า “รักน้อยกว่า” พระเยซูต้องการให้เรารักพ่อแม่ของเราน้อยกว่าที่เรารักพระองค์ พระองค์ต้องการให้เรารักลูกๆ ของเราน้อยกว่าที่รักพระองค์ พระเยซูต้องการให้เรารักพระองค์มากกว่าคนอื่น ๆ

พระเยซูไม่ได้เกลียดครอบครัว พระองค์รักเด็ก ๆ เป็นพิเศษ พระองค์มีความรักพิเศษสำหรับแม่ของพระองค์ พระองค์ร้องขอให้เพื่อนที่จะดูแลแม่ของพระองค์เมื่อพระองค์สิ้นพระชนม์ พระเยซูบอกให้เราเรียกพระเจ้าว่า “บิดา” ดังนั้น พระองค์ไม่ต้องการให้เราเกลียดแต่พระองค์ต้องการให้เรารัก เราต้องตัดสินใจที่จะรักพระเยซูมากกว่าที่เรารักครอบครัวของเรา

2. พระเยซูต้องการให้เราเชื่อฟังพระองค์ในทุกๆ วัน (ลูกา 14:27)

พระเจ้าได้เปลี่ยนแปลงประชาชนเมื่อพวกเขามาเป็นคริสเตียน พระองค์เปลี่ยนชีวิตของพวกเขา คนบางคนไม่ชอบการเปลี่ยนแปลงนี้ บางคนอาจไม่อยากเป็นเพื่อนของเราอีกต่อไปเพราะเราเป็นคริสเตียน คนบางคนอาจจะเกลียดเรา

พระเยซูรู้ว่าการเปลี่ยนแปลงนี้อาจจะทำให้เราลำบาก นี่เป็นความหมายของการแบกกางเขน พระองค์ไม่ได้หมายถึงกางเขนจริงๆ ที่อยู่ในมือเรา แต่พระองค์หมายความว่าเราต้องยินดีเปลี่ยนแปลงเพื่อพระองค์ เราต้องยินดีทำในสิ่งที่พระองค์สั่งให้เราทำ เราต้องเชื่อฟังพระองค์ในทุกเวลา เราต้องแบกกางเขนและตามพระองค์ไป เราต้องทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า นี่คือการเป็นสาวก

ในการเป็นสาวกเราต้องทำมากกว่าการไปคริสตจักร เราต้องทำมากกว่าการอ่านพระคัมภีร์และการอธิษฐาน เราต้องทำมากกว่าการรักเพื่อนบ้าน เราต้องติดตามและเชื่อฟังพระองค์

3. พระเยซูต้องการให้เราวางแผนอย่างรอบคอบเพื่อจะเป็นสาวกของพระองค์ (ลูกา 14:28-30)

พระเยซูต้องการให้เราเข้าใจว่าการเป็นสาวกที่ดีนั้นเป็นอย่างไร เขากล่าวคำอุปมาเรื่องผู้สร้างและหอคอย

ผู้สร้างหอคอยจะมองดูแผนของเขาอย่างระมัดระวัง เขาจะเรียนรู้เกี่ยวกับแผนก่อนที่เขาจะลงมือสร้าง เขาจะตัดสินใจว่าจะใช้งบประมาณเท่าไรในการสร้างเขาจะมั่นใจได้ว่าเขามีเงินเพียงพอ ผู้สร้างที่ดีต้องการเริ่มต้นและสำเร็จ ถ้าเขาไม่มีแผนที่ดี เขาก็จะไม่สำเร็จ คนก็จะไม่นับถือเขา

หอคอยหรืออาคารบางที่ต้องใช้เวลาในการก่อสร้างนานมาก สิ่งที่ต้องทำเป็นอันดับแรกคือรากฐาน อาคารจึงจะแข็งแรง ไม่ถล่มลงมาเพราะว่ามีรากฐานที่แข็งแรง

พระเยซูหมายความว่าเราต้องตัดสินใจว่าการเป็นสาวกเราจะต้องเสียอะไรบ้าง เราอาจจะเสียครอบครัว เราอาจจะเสียเพื่อน เราอาจจะเสียงานของเรา การเป็นสาวกอาจทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงมากมายในชีวิตของเรา ดังนั้นเราต้องมีแผนอย่างชัดเจนในการเป็นสาวกของพระเยซู

เราต้องสร้างรากฐานที่มั่นคงสำหรับชีวิตคริสเตียนของเรา เราต้องสร้างรากฐานที่มั่นคงโดยการอ่านพระคัมภีร์และอธิษฐาน เราต้องสร้างรากฐานที่มั่นคงโดยการติดตามและเชื่อฟังพระเยซู เราต้องสร้างรากฐานที่มั่นคงโดยการแบกกางเขนของสาวก รากฐานที่มั่นคงจะช่วยให้เราไม่ทำบาป ชีวิตคริสเตียนของเราก็จะไม่ล้มลง ชีวิตคริสเตียนของเราสามารถเริ่มต้นและสำเร็จได้ในโลกนี้

สรุป

พระเยซูสอนเราว่าเราต้องทำอะไรมากในการเป็นสาวกของพระองค์ เราต้องรักพระองค์มากกว่าสิ่งอื่นใด เราต้องเชื่อฟังพระองค์ตลอดเวลา เราต้องวางแผนอย่างรอบคอบ พระเยซูรู้ว่าการเป็นสาวกมันอาจจะมีความยากลำบาก แต่พระองค์จะทรงช่วยเรา วางใจในพระองค์ได้ พระองค์จะช่วยเราแบกกางเขนและตามพระองค์ไป

คำถาม : เติมคำลงในช่องว่าง

1. คำว่า “เกลียด” มีความหมายว่าอย่างไร _____ ในพระธรรมลูกา 14:26
2. พระเยซู _____ ให้เราเกลียด แต่ต้องการให้เรา _____ คนอื่น

- พระเจ้าได้ _____ มนุษย์ เมื่อพวกเขามาเป็นคริสเตียน พระองค์ทรงเปลี่ยนความ _____ และการ _____ ของพวกเขา
- ในกล่าวว่่า “และผู้ใดที่ไม่ได้ _____ ของตนและ _____ เรามา ก็เป็น _____ ของเราไม่ได้”
- “แบกกางเขน” หมายความว่าเราต้องยินดีที่จะเปลี่ยนแปลงเพื่อ _____ เราต้อง _____ พระเยซูตลอดเวลา
- เราจะสร้างรากฐานชีวิตคริสเตียนของเราให้มั่นคงโดย _____ และ _____ พระเยซู

พระเยซูต้องการสามสิ่งในการเป็นสาวกของพระองค์ อะไรบ้าง (สามารถดูได้จาก ย่อหน้าที่ ก, ข, ค)

- พระเยซูต้องการให้เรา _____
- พระเยซูต้องการให้เรา _____
- พระเยซูต้องการให้เรา _____

คำถามเพิ่มเติมเพื่อให้มีความคิดและเพื่อการอภิปราย

- คุณมีความยินดีที่จะเป็นสาวกของพระเยซูหรือไม่ คุณสามารถเป็นสาวกของพระองค์ได้อย่างไร

2. พระเยซูเปลี่ยนแปลงผู้ที่มาเป็นคริสเตียน คุณได้ให้พระเจ้าเปลี่ยนแปลงคุณแล้ว ยัง พระเจ้าเปลี่ยนแปลงคุณอย่างไร
3. คุณรักพระเยซูมากกว่ารักครอบครัวและเพื่อนของคุณหรือไม่ คุณรักพระองค์มากกว่าสิ่งอื่นใดอย่างไร
4. การแบกกางเขน มีความหมายต่อคุณอย่างไร
5. คุณจะสร้างรากฐานชีวิตคริสเตียนของคุณให้มั่นคงอย่างไร

ศัพท์สำคัญ

1. สาวก - เป็นสาวกของพระเยซู ดำเนินชีวิตคริสเตียน เชื่อฟังพระเยซูทุกอย่าง ทำตามน้ำพระทัยพระเจ้า
2. แบกกางเขนของพระองค์ - เชื่อฟังพระเยซูอย่างสมบูรณ์ ทำตามน้ำพระทัยพระเจ้า ติดตามพระเยซูและทำสิ่งที่พระองค์ทรงตรัสไว้
3. ต้องการ - คำสั่ง สิ่งที่เราควรทำ
4. ช่างก่อสร้าง - คนที่เป็นช่างก่อสร้าง
5. หอคอย - อาคารสูง อาคารที่มีความแข็งแรง
6. รากฐาน - ฐานที่สร้างอาคารหรือหอคอย (อาคารหรือหอคอยต้องการรากฐานที่มั่นคงเพื่อจะได้ไม่ล้มลง)

10

พระเยซูสอนเกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้า

พระเจ้า

“.....ไปและประกาศเรื่องอาณาจักรของพระเจ้า”
(มัทธิว 28:19)

มาระโก 4:26-32; 1 โครินธ์ 3:5-9

พระเยซูสอนเกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้าหลายครั้ง พระองค์ต้องการให้ประชาชนเข้าใจเรื่องอาณาจักรของพระเจ้า อาณาจักรของพระเจ้าเป็นสิ่งที่เข้าใจยาก ดังนั้น พระเยซูได้เล่าเรื่องคำอุปมาหลายเรื่องเพื่อให้ประชาชนเข้าใจ ในบทเรียนนี้เราจะเรียนรู้อุปมาสองเรื่องเกี่ยวกับเมล็ดพืช พระเยซูเปรียบเทียบอาณาจักรของพระเจ้ากับเมล็ดพืชที่งอกขึ้นขึ้น

1. อาณาจักรของพระเจ้าเปรียบเหมือนเมล็ดพืชที่งอกขึ้น

พระเยซูกล่าวว่าอาณาจักรของพระเจ้าเปรียบเหมือนขานาที่หว่านเมล็ดพืช เขาได้หว่านเมล็ดข้าวสาลีลงในพื้นดิน เมื่อเมล็ดงอกขึ้น เขาไม่รู้ว่

มันงอกขึ้นได้อย่างไร อย่างไรก็ตามมันก็งอกขึ้นและกลายเป็นฟองน้ำข้าวสาลี เมื่อถึงเวลาเก็บเกี่ยว เขาก็เกี่ยวข้าวสาลี เพื่อนำมันไปเป็นอาหาร หรือนำเอาไปขาย

พระเยซูเปรียบเทียบเมล็ดพืชเป็นเหมือนอาณาจักรของพระเจ้า เราเห็นว่าเมล็ดฝ้ายวิญญานเมื่อเราบอกเรื่องราวของพระเยซูกับคนอื่น เราเห็นว่าเมล็ดฝ้ายวิญญานเมื่อเราดำเนินชีวิตเพื่อพระเยซูในทุกๆ วัน เราประกาศอาณาจักรของพระเจ้าโดยการพูดและการกระทำของเรา

เราไม่รู้ว่าเมล็ดฝ้ายวิญญานงอกขึ้นในใจและในชีวิตของคนอื่นได้อย่างไร แต่หลังจากนั้นมันก็จะพร้อมที่จะได้รับการเก็บเกี่ยว คนที่เชื่อในพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอด เขาก็จะกลายเป็นคริสเตียน อาณาจักรของพระเจ้าก็เติบโตขึ้นเหมือนกับเมล็ดพืชที่งอกขึ้น

2. อาณาจักรของพระเจ้าเปรียบเหมือนเมล็ดมัสตาร์ด (มาระโก 4:30-32)

พระเยซูตรัสว่าอาณาจักรของพระเจ้าเปรียบเหมือนเมล็ดมัสตาร์ด ซึ่งเป็นเมล็ดที่เล็กที่สุดที่เกษตรกรปลูก เมื่อมันโตขึ้นมันก็เป็นต้นไม้ที่ใหญ่ที่สุดในสวนซึ่งนกก็อาศัยอยู่ได้

พระเยซูเปรียบเทียบอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเหมือนเมล็ดมัสตาร์ด เมล็ดแห่งจิตวิญญาณ ซึ่งมันเป็นแค่เมล็ดเล็กๆ เมล็ดนี้อาจจะมาจากการกระทำ มันอาจจะมาจากคำพูดเล็กๆ น้อยๆ หรืออาจจะแค่รอยยิ้ม แน่แน่นอนว่าเมล็ดเล็กๆ หรือการกระทำเล็กๆ น้อยๆ เหล่านี้จะเติบโตขึ้นในชีวิตของคนอื่น

เมล็ดฝ้ายจิตวิญญาณเล็กๆ ที่เราหว่านนี้ก็ช่วยเราเปิดเผยเรื่องพระเยซูคริสต์ได้ เมล็ดนี้จะเติบโตขึ้นในใจของผู้อื่น เมื่ออาณาจักรเติบโตขึ้นในใจของเขา ก็จะเป็นคริสเตียน และมันก็จะโตขึ้น โตขึ้นและโตขึ้น อาณาจักรของพระองค์ใหญ่พอสำหรับคนทั้งปวงในแผ่นดินโลก และใหญ่พอสำหรับคุณ

3. พระเจ้าใช้มนุษย์ในการสร้างอาณาจักรของพระองค์ (1 โครินธ์ 3:5-9)

เปาโลได้เขียนถึงคริสเตียนในเมืองโครินธ์ เปาโลเคยอยู่โครินธ์และสอนประชาชนเกี่ยวกับพระเจ้า หลังจากที่เปาโลจากไปอโพลโลก็มาสอนแทน

เปาโลเปรียบเทียบการสอนของเขาเหมือนการหว่านเมล็ดพืช เปาโลได้ประกาศพระเยซูคริสต์ให้กับชาวโครินธ์เป็นการหว่านเมล็ดลงในใจของพวกเขา เปาโลได้เปรียบเทียบการสอนของอโพลโลว่าเป็นเหมือนการรดน้ำ ซึ่งเขาได้สอนและอธิบายพระคำของพระเจ้า เขาทำในสิ่งที่เขาสามารถช่วยให้เมล็ดฝ้ายจิตวิญญาณนั้นเติบโตขึ้นได้

ใช่! เปาโลพูดว่าพระเจ้าเป็นผู้ที่ทำให้เมล็ดนั้นเติบโตขึ้น งานที่ทั้งสองได้กระทำนั้นเป็นงานที่ยิ่งใหญ่ แต่ไม่ได้เป็นงานที่สำคัญที่สุด พระเจ้าเท่านั้นที่สามารถทำให้เมล็ดฝ้ายจิตวิญญาณเติบโตขึ้น

ในอาณาจักรของพระเจ้าทุกคนมีงานต้องทำ บางคนก็เป็นผู้หว่านเมล็ด พวกเขาหว่านเมล็ดโดยการประกาศพระเยซูคริสต์ บางคนก็รดน้ำเมล็ดนั้นโดยการสอนและอธิบายพระคำของพระเจ้าให้กับผู้อื่น บางคนเอาใจใส่ดูแลเมล็ดนั้นโดยรักและใส่ใจความต้องการของคนเหล่านั้นในทุกๆ วัน

เราจะไม่เก็บเกี่ยวพืชผลแห่งจิตวิญญาณของเมล็ดนั้น มีพระเจ้าเท่านั้น
ที่ทำได้ แต่เราต้องสัจย์ซื่อ เราต้องทำงานที่พระเจ้าได้มอบหมายให้เรา
ทำ แล้วพระเจ้ำก็จะทรงเก็บเกี่ยวผลแห่งเมล็ดฝ่ายจิตวิญญาณนั้น นี่เป็น
เหตุผลที่ให้เราว่าพระเจ้าทรงทราบว่ำเมื่อไหร่คนนั้นจะมีความพร้อมที่
จะมาเป็นคริสเตียน

เราทุกคนเป็นคณงานในอาณาจักรของพระเจ้า เราเป็นเหมือนเกษตรกร
ผู้หว่าน ผู้รดน้ำและดูแลเมล็ดนั้น ทุกคนมีงานที่สำคัญที่ต้องทำ มี
เพียงพระเจ้าเท่านั้นที่ทำให้เมล็ดนั้นเติบโต แน่แน่นอนว่าพระเจ้าจะให้คำ
ตอบแทนในงานที่เราทำ พระองค์จะให้คำตอบแทนเราเพราะความสัจย์
ซื่อของเรา แล้วเราจะมีส่วนร่วมในการเก็บเกี่ยวผู้คนในอาณาจักรของ
พระเจ้า

สรุป

อาณาจักรของพระเจ้ากำลังเติบโตขึ้น มันโตขึ้นเมื่อผู้คนเชื่อในพระเยซู
คริสต์ และพระองค์ต้องการให้เราช่วยพระองค์ในอาณาจักรของพระเจ้า
เราสามารถช่วยในการหว่านเมล็ดแห่งจิตวิญญาณ หรือเราสามารถช่วย
รดน้ำเมล็ดแห่งจิตวิญญาณหรือดูแลเอาใจใส่เมล็ดนั้น เราทุกคนมีหน้าที่
ที่ต้องทำ แล้วพระเจ้าจะเป็นผู้ให้คำตอบแทนในสิ่งที่เราทำ

คำถาม: ตอบคำถามต่อไปนี้

4. พระเยซูเปรียบเทียบอาณาจักรของพระเจ้ากับอะไร _____

5. เราอ่านเมล็ดแห่งจิตวิญญาณอย่างไร เมื่อเรา _____
6. เราสามารถประกาศอาณาจักรของพระเจ้าได้อย่างไร โดย _____ และ _____ ของเรา
7. ใครเป็นผู้ประกาศพระเยซูในเมืองโครีนธ์ _____
8. ใครเป็นผู้สอนและอธิบายพระคำของพระเจ้าให้กับชาวเมืองโครีนธ์ _____
9. ใครจะเป็นผู้เก็บเกี่ยวพืชผลฝ่ายจิตวิญญาณ _____
10. ทำไมพระเจ้าจึงให้คำตอบแทนกับเรา เพราะ _____
11. ใครเป็นคณงานในอาณาจักรของพระเจ้า _____

คำถามเพิ่มเติมเพื่อให้มีความคิดและเพื่อการอภิปราย

1. อาณาจักรของพระเจ้า - มนุษย์ทุกคนที่เชื่อและรับพระเยซูเป็นพระเจ้า ช่วยให้ออกในตอนนั้นและตลอดไป (อาณาจักรของพระเจ้าก็เป็นเหมือนแผ่นดินสวรรค์ ดูใน 1)
2. ประกาศ - เทศนา สอน เล่าเรื่อง แบ่งปัน (ในบทเรียนนี้ ประกาศหมายถึง เทศนา สอน เล่าเรื่อง หรือแบ่งปันข่าวประเสริฐของพระเยซู)
3. เปรียบเทียบ - เป็นการแสดงผ่านทางคำพูดว่ามันเป็นเหมือนกับอะไร

4. เมล็ดแห่งจิตวิญญาณ - คำพูดหรือการกระทำที่ช่วยให้ผู้อื่นรู้เกี่ยวกับพระเจ้าและความรักของพระองค์
5. มัสตาร์ด - พืชสวนที่ใช้ในการปรุงอาหาร (เมล็ดมัสตาร์ดเป็นเมล็ดที่เล็กมากๆ)

11

พระเยซูสอนเกี่ยวกับการเชื่อฟัง

“...ถ้าผู้ใดรักเรา เขาจะเชื่อฟังคำสอนของเรา...”(ยอห์น 14:23)

มัทธิว 7:21-27

วันหนึ่ง พระเยซูคริสต์เสด็จขึ้นไปอีกฝากหนึ่งของภูเขา สากของพระองค์ก็มาหาพระองค์ พระองค์สอนเขาถึงสิ่งต่างๆ เราเรียกคำสอนนี้ว่า คำเทศนาบนภูเขา ซึ่งอยู่ในพระธรรมมัทธิว 5, 6, 7

มีคำสอนหลายอย่างในคำเทศนาบนภูเขา พระเยซูต้องการให้สาวกของพระองค์เรียนรู้เกี่ยวกับคำสอนนี้ พระองค์ต้องการให้สาวกเชื่อฟังพระองค์ เราจะเรียนบางส่วนของคำเทศนาบนภูเขา เราจะเรียนรู้ว่าพระเยซูกล่าวไว้อย่างไรเกี่ยวกับการเชื่อฟัง

1. เราได้เข้าแผ่นดินสวรรค์เมื่อเราเชื่อฟัง (มัทธิว 7:21-23)

พระเยซูตรัสว่าหลายคนพูดว่าพวกเขาเป็นคริสเตียน แต่พวกเขาเหล่านี้ไม่ใช่คริสเตียนที่แท้จริง พวกเขาอาจจะไปคริสตจักร พวกเขาอาจใจดี และช่วยเหลือผู้อื่น พวกเขาอาจรู้ว่าพระคัมภีร์กล่าวอะไร พวกเขารู้ว่าพระเยซูคือใคร ถึงกระนั้นพวกเขาก็ไม่ได้เป็นคริสเตียน พวกเขาไม่ได้มีส่วนในแผ่นดินสวรรค์ของพระเจ้า

คนที่เป็นคริสเตียนคือคนที่เชื่อว่าพระเยซูเป็นพระบุตรของพระเจ้า คริสเตียนเชื่อว่าพระเยซูตายเพื่อบาปของเขา เขารับพระเยซูเข้ามาในใจของเขา เมื่อนั้นเขาจะได้เข้าสู่แผ่นดินสวรรค์ของพระเจ้าบนโลกนี้เมื่อเขาติดตามพระเยซูในการเชื่อฟัง

พระเยซูบอกว่าบางคนอาจพยากรณ์ได้ บางคนทำการอัศจรรย์ได้ คนพวกนี้อาจจะคิดว่าพวกเขาเป็นคริสเตียนเพราะเขาพยากรณ์หรือทำนายได้ พวกเขาคิดว่าเขาเป็นคริสเตียนเพราะเขาทำการอัศจรรย์ได้ แต่บางคนก็ไม่ได้เป็นคริสเตียนที่แท้จริง คนเหล่านี้ไม่ได้เชื่อว่าพระเยซูเป็นผู้ช่วยให้รอดของเขา พวกเขาไม่รู้เกี่ยวกับพระองค์ แต่พวกเขาไม่รู้จักพระองค์

คริสเตียนอาจทำการพยากรณ์ได้ และคริสเตียนอาจทำการอัศจรรย์ได้แต่สิ่งเหล่านี้ไม่ได้ทำให้เขาเป็นคริสเตียน มีเพียงผู้ที่ทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าเท่านั้นที่จะได้เข้าแผ่นดินของพระเจ้า (ข้อ 21) ซึ่งหมายความว่าเขาจะต้องมีความเชื่อในพระเจ้า พวกเขาต้องเชื่อฟังคำสอนของพระเยซู เขาต้องอยู่ในการเชื่อฟังพระเจ้า

2. เราสร้างรากฐานที่มั่นคงได้เมื่อเราเชื่อฟัง (มัทธิว 7:24-27)

พระเยซูรู้วิธีสร้างสิ่งต่างๆ พระองค์รู้ว่าจะสร้างบ้านได้อย่างไร พระเยซูคริสต์ได้กล่าวคำอุปมาเรื่องคนสร้างบ้านในตอนท้ายของคำเทศนาบนภูเขา ในเรื่องนี้พระองค์เปรียบเทียบคนสร้างบ้านกับการเชื่อฟังไว้ในคำสอนของพระองค์

พระเยซูกล่าวว่าคนที่เชื่อฟังคำสอนของพระองค์ก็เป็นเหมือนคนสร้างบ้านที่มีปัญญา เขาสร้างบ้านไว้บนศิลาซึ่งหมายความว่าเขาได้สร้างบ้านไว้บนรากฐานที่มั่นคง รากฐานที่มั่นคงจะทำให้บ้านไม่พังลงเมื่อมีฝนตกหนัก น้ำท่วมหรือพายุพัดมา บ้านนี้ก็จะตั้งมั่นคงท่ามกลางพายุเพราะมีรากฐานที่มั่นคง

คนที่ไม่เชื่อฟังพระเยซู ในคำสอนของพระองค์ก็เป็นเหมือนคนสร้างบ้านที่เป็นคนโง่ คนโง่สร้างบ้านของเขาไว้บนดินทราย บ้านหลังนั้นก็ตั้งอยู่บนรากฐานที่ไม่มั่นคง เมื่อมีฝนตก น้ำท่วมหรือพายุพัดมาบ้านหลังนั้นไม่สามารถตั้งมั่นคงอยู่ได้เพราะรากฐานไม่มั่นคง

พระเยซูกล่าวว่าเราต้องเป็นเหมือนคนที่ฉลาด เราต้องสร้างบนรากฐานที่มั่นคง แต่พระองค์ไม่ได้พูดถึงการสร้างบ้าน พระเยซูกำลังพูดถึงวิธีการที่เราใช้ชีวิตของเรา

เราควรใช้คำสอนของพระเยซูคริสต์เป็นรากฐานที่มั่นคงของเรา เราต้องเชื่อในสิ่งที่พระองค์ทรงสอน และเราต้องเชื่อฟังคำสอนของพระองค์ ทุกเวลาที่เรารู้เชื่อฟังในพระเยซูเมื่อนั้นรากฐานของเราก็มั่นคง

ฝน น้ำท่วม และพายุ นั้นมีความหมายที่พิเศษ มันหมายถึงเวลาที่ยากลำบากในชีวิตของเรา มันหมายถึงเวลาที่เรารู้สึกเจ็บปวด เวลาที่มีคนอื่นทำไม่ดีต่อเรา และมันหมายถึงปัญหาต่างๆ ที่เรามี

เราต้องสร้างบ้านแห่งจิตวิญญาณของเราไว้บนรากฐานที่มั่นคงเพื่อเราจะปลอดภัย เราจะปลอดภัยในระหว่างที่เรามีความยากลำบากในชีวิตของเรา พระเจ้าจะดูแลเรา พระองค์จะช่วยเราในทุกปัญหา

คนโง่สร้างบ้านของเขาโดยไม่มีรากฐาน เขาไม่ได้ขอความช่วยเหลือ คนโง่เชื่อมั่นในตัวของเขาเอง เขาไม่ได้สร้างอย่างฉลาด ดังนั้นบ้านของเขาจึงพังทลายลงท่ามกลางพายุ

เราต้องไม่เป็นเหมือนคนโง่ เราต้องไม่วางใจในตัวของเราเอง เราต้องขอพระเจ้าสำหรับการช่วยเหลือ เราต้องวางใจในการช่วยเหลือจากพระเจ้า หรือจะให้บ้านฝ่ายวิญญาณของเราจะพังทลายลงท่ามกลางพายุแห่งชีวิต

สรุป

พระเยซูต้องการเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา พระองค์ต้องการให้เราทุกคนเข้าไปในอาณาจักรของพระเจ้า พระองค์ต้องการให้เราทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า พระเยซูต้องการให้เราเชื่อฟังในสิ่งที่พระองค์ทรงสอน พระองค์ต้องการให้เราใช้ชีวิตอยู่ในการเชื่อฟังพระองค์ พระเยซูตรัสว่า “...ถ้าผู้ใดรักเรา เขาจะเชื่อฟังคำสอนของเรา...” (ยอห์น 14:23)

คำถาม: เติมคำลงในช่องว่าง

1. ชื่อของคำสอนของพระเยซูในพระธรรมมัทธิว 5, 6, และ 7 เรียกว่า _____
2. คริสเตียนที่เชื่อว่าพระเยซูทรงเป็น _____ ของ _____ เขาจะรู้สึก _____ ต่อ _____ ของเขา และเขาได้ขอให้พระเจ้าทรง _____ บาปของเขา เขาได้ _____ พระเยซูเข้ามาใน _____ และ _____ ของเขา
3. ผู้ที่ทำตาม _____ ของพระเจ้าก็สามารถ _____ อาณาจักรของพระเจ้าได้
4. ผู้ที่เชื่อในสิ่งที่พระเยซูสอนก็เปรียบเหมือน _____ เขาได้สร้างบ้านไว้บน _____
5. เราต้องใช้ _____ ของ _____ ในการสร้างรากฐานให้มั่นคง
6. เราต้องสร้างบ้านฝ่าย _____ ของเราด้วยรากฐานที่มั่นคง เราก็จะมีความ _____ ในเวลาที่มี _____ แห่งชีวิต
7. นายช่างที่เป็นคนโง่เพราะ _____ ในตัวของเขาเอง
8. เราต้องเป็นเหมือนนายช่างที่ _____ เราต้องไม่เป็นเหมือน _____

คำถามเพิ่มเติมเพื่อให้มีความคิดและเพื่อการอภิปราย

1. คุณเป็นคริสเตียนใช่ไหม คุณจะทำอะไรถึงจะได้มาเป็นคริสเตียน
2. อะไรคือความหมายของประโยคที่ว่า “พวกเขาไม่รู้เรื่องเกี่ยวกับพระเยซู แต่พวกเขาไม่ได้รู้จักพระองค์”
3. อะไรคือความหมายของ “สร้างบ้านฝ่ายจิตวิญญาณ”
4. เราจะสร้างบนรากฐานที่มั่นคงได้อย่างไร
5. อะไรคือความหมายของพายุแห่งชีวิต พระเยซูช่วยคุณให้ปลอดภัยในท่ามกลางพายุแห่งชีวิตได้อย่างไร

ศัพท์สำคัญ

1. การเชื่อฟัง - แสดงถึงการเชื่อฟัง ทำในสิ่งที่บางคนต้องการหรือสั่ง ทำในสิ่งที่คุณรู้ว่าถูกต้อง
2. เข้าไป - ไปหรือเข้ามา กลายเป็นส่วนหนึ่งของ
3. พยากรณ์ - เทศนา ประกาศพระธรรมของพระเจ้า กล่าวพระคำของพระเจ้าที่มายังประชาชน บอกกล่าวประชาชนว่าจะเกิดอะไรขึ้นในอนาคต

4. อัศจรรย์ - สิ่งที่พระเจ้าเท่านั้นเป็นผู้กระทำได้ (การอัศจรรย์นี้ได้แสดงถึงฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า)
5. โง่ - ไม่มีปัญญา (โง่ได้แสดงถึงคนที่ทำบางสิ่งอย่างไม่ระมัดระวังและไม่มีแผนที่ชาญฉลาด)

12

พระเยซูสอนเกี่ยวกับการวางแผน เพื่อนิรันดร์

“เพราะทรัพย์สมบัติของท่านอยู่ที่ไหนใจของท่านก็อยู่ที่
นั่นด้วย” (มัทธิว 6:21)

ลูกา 12:13-31; มัทธิว 6:19-21

ทุกคนต้องการเงินทอง เราต้องการเงินซื้อสิ่งของเพื่อการดำรงชีวิต ใช้อยู่! ทุกคนคิดว่าพวกเขาจะมีเงินไม่เพียงพอ พวกเขาคิดว่าพวกเขาจะมีความสุขถ้าพวกเขา มีความมั่งคั่งร่ำรวย พวกเขาคิดว่าพวกเขาจะมีความสุขถ้าพวกเขาสามารถซื้อหลายสิ่งหลายอย่างได้

บางครั้ง มนุษย์มีความต้องการมากกว่าสิ่งที่มีเป็นเจ้าของ พวกเขาต้องการสิ่งของมากขึ้นๆ แต่พระเยซูกล่าวว่านั่นเป็นความโลภ และความโลภเป็นสิ่งที่ผิด ความโลภเป็นบาป ในบทเรียนนี้เราจะเรียนเกี่ยวกับความโลภ เราจะเรียนรู้เกี่ยวกับการวางแผนเพื่อนิรันดร์

1. พระเยซูตรัสว่าเราต้องไม่เป็นคนโลก

(ลูกา 12:13-15)

ในวันหนึ่ง ในขณะที่พระเยซูกำลังสอนฝูงชนอยู่ มีชายคนหนึ่งขอให้พระเยซูทำบางอย่าง เขาต้องการให้พี่ชายของเขาแบ่งเงินบางส่วนให้กับเขาๆ ต้องการให้พระเยซูขอร้องพี่ชายให้แบ่งเงินให้เขา ผู้ชายคนนั้นคิดว่าเขาสมควรได้รับเงินนั้น พระเยซูทราบว่ามันเป็นการโต้แย้งของครอบครัว และพระองค์ไม่ต้องการที่จะเป็นมีส่วนในการโต้แย้งนั้น

พระเยซูรู้ว่าผู้ชายคนนี้เป็นคนโลก เขาต้องการสิ่งของที่เป็นของพี่ชายของเขา เขาต้องการเงิน เขาคิดว่าเขาสมควรได้รับเงินนั้น เขาไม่ได้มีความสุขกับสิ่งที่มี นี่คือนิสัยที่เขาและพี่ชายต้องมีข้อโต้แย้งกัน

พระเยซูคริสต์ตรัสกับประชาชนให้ระวังความโลภ (ข้อ 15) ความโลภทำให้คนมีความต้องการสิ่งของและเงินมากยิ่งขึ้น ความโลภทำให้คนไม่มีความสุขกับสิ่งที่ตัวเองมีอยู่ ความโลภสามารถทำให้คนทำสิ่งที่ผิดได้รวมถึงความคิดที่ไม่ถูกต้อง ความโลภสามารถทำให้เราทำบาปได้

พระเยซูไม่ได้พูดว่าเงินนั้นเป็นสิ่งที่ไม่มีค่า พระองค์รู้ว่าเราต้องมีเงินเพื่อซื้ออาหารและเสื้อผ้า เราต้องการเงินเพื่อซื้อสิ่งที่เราต้องการ พระองค์รู้ว่าด้วยเงินนี้เราสามารถนำไปช่วยผู้อื่นได้ เราสามารถทำหลายสิ่งหลายอย่างที่ดีได้ด้วยเงินนี้ แต่พระเยซูก็ทราบว่ามันสามารถทำให้เราเป็นคนโลกได้

2. พระเยซูคริสต์ตรัสว่าเราควรวางแผนไว้เพื่อนิรันดร์ (ลูกา 12:16-21)

พระเยซูเล่าเรื่องอุปมาให้ประชาชนฟังเรื่องเศรษฐีคนหนึ่ง ในหนึ่งปี เขาสามารถเก็บเกี่ยวพืชผลได้เป็นจำนวนมาก เขาเก็บเกี่ยวพืชผลได้มากกว่าที่เคยมีมาก่อน แต่เขาไม่มีที่เก็บพืชผล ดังนั้น เขาตัดสินใจที่จะทำลายยุ้งฉางของเขาและสร้างใหม่ให้ใหญ่กว่าเดิมแล้วเขาก็มีที่เก็บพืชผลของเขา

เศรษฐีคนนั้นได้กล่าวกับตัวเองว่า “ตอนนี้ฉันมีของดีมากมาย ฉันมีอาหารมากมายซึ่งเพียงพอสำหรับอีกหลายปีข้างหน้า ฉันสามารถพักผ่อนและมีความสุขกับชีวิต ฉันสามารถกิน ต้มและมีความสุขได้”

พระเจ้าได้ตรัสว่าเศรษฐีคนนี้เป็นคนโง่ พระเจ้าตรัสว่าเศรษฐีคนนั้นจะตายในคืนนั้น เศรษฐีคนนั้นเขาไม่ได้โง่เพราะความร่ำรวย เขาไม่ได้โง่เพราะเขามีพืชผลมากมาย แต่เขาโง่เพราะเขาหลงลืมพระเจ้า

เศรษฐีได้ทำความผิดสามอย่างๆ แรกคือเขาคิดว่าเขาจะมีความสุขถ้าเขาเป็นเจ้าของในหลายสิ่งหลายอย่าง แต่ทุกสิ่งทุกอย่างก็ไม่ได้ทำให้เรามีความสุข อย่างที่สองคือ เขาคิดว่าพืชผลของเขาสามารถเก็บไว้ได้หลายๆปีเขาคิดว่าเขาจะได้พักและมีความสุขกับชีวิตของเขา แต่พืชผลของเขาสามารถถูกทำลายด้วยไฟและพายุ อย่างที่สามคือ เขาคิดว่าเขาจะมีชีวิตที่ยืนยาว แต่ทุกคนสามารถเสียชีวิตได้ตลอดเวลา

เศรษฐีโง่งคนนี้ได้วางแผนเพื่อนิรันดร เขามีแผนของเขาเองสำหรับในโลกนี้เท่านั้น เขาไม่ได้คิดถึงชีวิตหลังความตาย เขาได้ชื่อว่าเป็นคนโง่ง เพราะเขาลืมพระเจ้า

3. 3. พระเยซูคริสต์ตรัสว่าเราควรจะทำสิ่งที่เป็มนิรันดร (มัทธิว 6:19-21)

พระเยซูตรัสว่า “อย่าสะสมทรัพย์สมบัติไว้สำหรับตนในโลกนี้....” (ข้อ 19) เราจะมีค่าในโลกเมื่อเราสะสมทรัพย์สมบัติไว้เพื่อตัวเอง เราจะคิดเฉพาะตัวของเราเอง เราต้องการพักผ่อนและมีความสุขกับชีวิต แต่ทรัพย์สมบัติของเราสามารถถูกทำลายได้ ไฟสามารถเผาผลาญได้ โจรสามารถขโมยเอาไปได้ เราเป็นคนโง่งที่สะสมสิ่งของไว้สำหรับตัวเอง

พระเยซูตรัสว่า ให้เราสะสมสิ่งของไว้ในสวรรค์แทน พระองค์หมายความว่า ของขวัญที่เรามอบแด่พระเจ้านั้นเป็นสิ่งนิรันดร สมบัติของเราในสวรรค์เป็นสิ่งที่เรามอบให้กับพระเจ้าและคนอื่น ๆ สิ่งที่เรามอบให้กับพระเจ้าไฟไม่สามารถเผาผลาญหรือจะมีใครขโมยไปได้ ทรัพย์สมบัติในสวรรค์ไม่สามารถถูกทำลายได้ เป็นทรัพย์สมบัตินิรันดรในสวรรค์สถาน

ก็สำคัญมาก พระเยซูทราบว่ถ้าเราสะสมทรัพย์สมบัติไว้ในสวรรค์เราก็จะไม่เป็นคนโลก เรามีแผนนิรันดรเมื่อเราสะสมทรัพย์สมบัติไว้ในสวรรค์ เราวางแผนสำหรับสวรรค์เพราะหัวใจหรือความคิดของเราอยู่ที่นั่น

สรุป

วันนี้ แต่ละคนควรวางแผนเพื่อนิรันดร์ เรามีแผนสำหรับสวรรค์เมื่อเรา
ไม่เป็นคนโลก เรามีแผนนิรันดร์เมื่อเราระลึกถึงพระเจ้า เรามีแผนนิรันดร์
เมื่อเราสะสมทรัพย์สมบัติไว้บนสวรรค์

คำถาม: เต็มคำในช่องว่าง

4. _____ ทำให้มนุษย์มีความต้องการเงินมากขึ้นและมาก
ขึ้น _____ ทำให้มนุษย์ไม่มีความสุขกับสิ่งที่ _____

5. พระเยซูไม่ได้บอกว่า _____ เป็นสิ่งที่ไม่ดี แต่เงินสามารถ
ทำให้เรา _____
6. พระเยซูเล่าคำ _____ เกี่ยวกับชาวนาที่ร่ำรวย เขา
มี _____ มากมายเขาเลยตัดสินใจสร้าง _____
ขึ้นใหม่
7. พระเยซูตรัสว่าเศรษฐีคนนี้เป็น _____ เพราะเขาลืม

8. เศรษฐีใจคนนี้ไม่มีแผนสำหรับ _____
9. พระเยซูตรัสว่าอย่า _____ ไว้สำหรับตัวเอง
ในโลกนี้
10. เราสะสมทรัพย์สมบัติไว้ใน _____

11. สมบัติของเราในสวรรค์เป็นสิ่งที่เรามอบให้กับ _____
และ _____

คำถามเพิ่มเติมเพื่อให้มีความคิดและเพื่อการอภิปราย

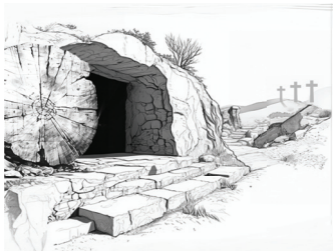
1. ทุกวันนี้มนุษย์มีความโลภอย่างไร คุณมีความโลภมั๊ย
2. คุณมีแผนสำหรับนิรันดรอย่างไร มนุษย์สามารถวางแผนนิรันดรได้อย่างไร
3. ทรัพย์สมบัติของโลกนี้คืออะไร
4. อะไรคือทรัพย์สมบัติแห่งสวรรค์ คุณมีสมบัติอะไรในสวรรค์บ้างไหม

ศัพท์สำคัญ

1. **ชั่วนิรันดร** - ชีวิตหลังความตาย ชีวิตคริสเตียนในอนาคตที่อยู่บนสวรรค์ ชีวิตในอนาคตของคนบาปในนรกเช่นกัน
2. **ความโลภ** - โลก มีความต้องการมากขึ้นและมากขึ้น ไม่มีความสุขกับสิ่งที่ตนเองมี
3. **โต้แย้ง** - การต่อสู้กันโดยคำพูด การพูดคุยกันเมื่อมีความไม่เห็นด้วยกันกับคนอื่น

4. ทำลาย - กำจัด การที่ทำให้บางสิ่งบางอย่างไม่สามารถทำงานได้นาน หมดสิ้น
5. สะสม - ใส่ไว้ในบางที่เพื่อไว้ใช้ในอนาคต เก็บไว้เพื่ออนาคต

CHURCH OF THE
NAZARENE

CHURCH OF THE
NAZARENE